

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Jesaias

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

אעלים עיני מִפְסָגִם כִּי תִרְכּוּ תַפְלָה אֵינִי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם
 דְּמִים מְלֹאוּ: רַחֲמֵי הַזְכוּ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִגֵּד
 עֵינֵי חֲדָלוּ הֲרַע: לִמְדוּ הֵיטֵב דְּרָשׁוּ מִשְׁפַּט אֲשֶׁר־
 חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יְתוּם רִיבֹו אֶלְמֶנָה:
 לְכוּ־נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יְהִי חֲטָאִיכֶם כִּשְׁנִים
 בְּשִׁלְג יִלְבִּינֹו אִם־יֵאדְמוּ כִתּוּלֵע בְּצִמְר יְהִי: אִם־תֵּאבֹו
 וְשִׁמְעַתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאכְלוּ: וְאִם־תִּמְאָנוּ וּמְרִיהֶם
 חֲרַב תֵּאכְלוּ בִי פִי־יְהוָה דָּבַר: אֵיכָה הִיתָה
 לְזוֹנָה קְרִיָה נֹאמְנָה מִלֹּאֲתֵי מִשְׁפַּט צְדָק לִין בְּה וְעַתָּה
 מְרֻצְתִים: בְּסִפְּהָ הִיָּה לְסָנִים סְבֵאָה מְדוּל בְּמִים: שְׂרִיף
 סוֹרְרִים וְחֲבָרֵי גִבְעִים כְּלוֹ אֶהָב שִׁחַר וְרַף שְׁלֹמָנִים
 יְתוּם לֹא יִשְׁפֹטוּ וְרִיב אֶלְמֶנָה לֹא יִבּוֹא אֵלֵיהֶם:

לִּכֵּן נֹאֵם הָאֱדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֱבִיר יִשְׂרָאֵל
 כֹּה הוּי אַנְחִם מִצְרֵי וְאַנְקַמָּה מֵאוֹיְבָי: וְאִשְׁכֹּרָה יְדֵי עֲלִיף
 וְאַצְרָף כְּכֹר סִיף וְאִסִּירָה כָּל־בְּדִילָף: וְאִשְׁכֹּרָה
 שִׁפְטֵיךָ כְּכֹר אֲשֶׁנָּה וְיַעֲרִיף כְּבַתְחֹלָה אַחֲרֵי־כֵן יִבְרָא לָךְ
 עֵיר הַצְּדָק קְרִיָה נֹאמְנָה: צִדוֹן בְּמִשְׁפַּט תַּפְדֵּה וְשִׁבְיָה
 בְּצִדְקָה: וְיִשְׁבֵּר פְּשָׁעִים וְחַטָּאִים יִהְיוּ וְעוֹבֵי־הוָה יִכְלוּ: ס
 כִּי יִבְשׁוּ מַאֲיִלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחֲפְרוּ מֵהַגְּנוֹת אֲשֶׁר
 ל בְּחַרְתֶּם: כִּי תִהְיוּ כְּאֵלֹהֵי נִבְלָת עֲלֵהּ וְכִגְנָה אֲשֶׁר־
 מִים אֵין לָהּ: וְהִיָּה חֲחֹס לְנַעֲרַת וּפְעֵלוֹ לְנִיצוֹץ וּבַעֲרוֹ
 שְׁנֵיהֶם יִחְדּוּ וְאֵין מִכְבָּדָה:

א תִּרְכּוּ אֲשֶׁר חֲזָה יִשְׁעֵיהֶו בְּךָ אֲמוּץ עַל־יְהוָה וְיִרוּשָׁלַם:
 וְהִיָּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהִיָּה הָר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
 הָהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנִהְדּוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם: וְהִלְכוּ
 עִמָּם רַבִּים וְאָמְרוּ לִכְבוֹ וְנַעֲלָה אֶל־הָרֵי־יְהוָה אֶל־בֵּית
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹו מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֵיהֶו בִּי מִצִּיּוֹן
 תֵּצֵא/תוֹרָה וְדַבְּרֵי־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: וְשִׁפְטֵי בֵין־הַגּוֹיִם
 וְהוֹכִיחַ

occultabo oculos meos a vobis, etiam
 quando manducabitis ore hominum, non
 ero audient, et carum animi, et haec in-
 quiescit plebs, sicut
 16 Converti vos, manduca vos, et
 manduca malum operum vestrorum
 conspuo oculos meos, et defini-
 17 malis vestris.
 18 Converti, et manduca in
 sum praesentem, iudiciale pupilla,
 libigalle visus.
 18 Et sic nunc, et ad praesentem, di-
 ce domino, si fecerit peccata ve-
 stra, et iniquam coeterna, veluti
 19 quia ablati, et iniqua, et iniqua
 tanquam coccy, veluti lana
 20 et volueritis, et audieritis,
 bene terrae comeditis.
 21 Et si manseritis, et et
 bellis, et gladius, et
 novatum, et gladius, et
 mani lotudo, et
 22 et
 23 et
 24 et
 25 et
 26 et
 27 et
 28 et
 29 et
 30 et

poenitenti-
 busque re-
 missionem &
 repurgatio-
 nem per
 Christum
 promittit,
 inobedienti-
 bus a durum
 iudicium in-
 dicat.

finis intillam

CAP. J. II.
 De vocatione
 gentium vni-
 versali sub N.
 T. & con-
 sucto ad Chri-
 stum.

fAmos
 2:9
 fJud. 16:
 9

2 et erit in novissima die, et praesentem
 3 collig: et confluent ad eum om-
 nes gentes:
 4 et sicut porci multi, et de-
 bent, venit ad ascendam ad
 montem domini, et domum dei
 iacob, et dicitur nos de suis
 et ambulamus in semitis eius:
 4 nam de syon excipit lex et ver-
 bum domini de ierosolam

חסר י. 30. ער כאן הפטרת אלה הדברים י. 28.

והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לאישא נוי אלגוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה:

6 בית יעקב לכו וגלכה באור יהוה: כי נבשתה עמך ה.
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים בפלשתים ובילדי
נכרים ישפכו: ותמלא ארצו כסה וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו:
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו: וישח אדם וישפל איש ואל-תשא להם:
בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו:
עיני גבהות אדם שפל וישח רום אנשים ונשגב יהוה
לברו ביום ההוא:

De refectione
Iudzorum
eiusque cau-
sis, & destru-
ctione regni
Antichristi.

10) In gressu in petram, et abscunda-
tio in pulvere, a facie forma-
dini Domini et a deore ex-
cellantiae eiq.
† super. I
bia, v. 17

כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורום ועל כל-נשא
ושפל: ועל כל ארץ חלבון הרמים והנשאים ועל כל-
אלוני הבשן: ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות: ועל כל מגדל גבה ועל כל-חומה
בצורה: ועל כל-אנחות מרשים ועל כל-
שכלות החמדה: וישח גבהות האדם וישפל רום אנשים
ונשגב יהוה לברו ביום ההוא: והאלילים כליל יחלף:
ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו
לו להשתחוו לחפר פרות ולעטלפים: לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: חדלו לכם מן-
האדם אשר נשמר באפו כי במה נחשב הוא:

† imagi-
nes
† v. 11.

† in fil-
luras

† falpis

† Ex. 33:

22) Quiescite vobis ab homine,
cujus flatus in naso eiq; nam
in quo reputatus eiq;

† bacu-
lus,
† scipio

כי הנה הארון יהוה צבאות מסיר מידושלם א
ומהודרה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
מים

CAP. 3. 11.
Predictio de
auferendis
fulcris ro-
gni & Sacer-
dotii

והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים

Judaici

2 מים: גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן:
 3 שר חמשים ונשיא פנים ויועץ וחכם הרשים ונבון לחש:
 4 ונחתי נערים שריהם ותעוללים ימשלו-בם: ונגש
 העם איש באיש ואיש ברעהו ירחבו הער בזקן
 6 והנקלה בנכבד: כי יתפש איש באחיו בית אביו
 שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת
 7 ידה: ישא ביום ההוא לא אהיה חבש ובביתי
 8 אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: כי כשלה
 ירושלים ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהודה
 9 למרות עני כבודו: הפרת פניהם ענתה פם והטאתם
 כסדם הגירו לא כחדו אזי לנפשם כי גמלו להם רעה:
 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: אזי
 לרשע רע כי גמול דיו יעשה לו: עמי נגשו מעולל
 ונשים משלו בו עמי מאשרה מתעים ורר ארחתיה
 13 בלעו: נצב לריב יהודה ועמד לדין עמים:
 14 יהיה כמשפט יבוא עם זקני עמי ושריו ואתם בערתם
 15 הפרס גזלת העני בבתיכם: מלכם תדכאו עמי ופני
 עניים תטהנו נאם אדני יהודה צבאות: ויאמר
 יהודה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון
 ומשקרות עינים הלוח וטפוח תלכנה וברגליהם
 תעבסנה: ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהיה פתח
 יערה: ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 19 העכסים והשביטים והשהרנים: הנטפות והשרות
 כ והרעלות: הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש
 21 והלחשים: הטבעות ונזמי האף: המחלצות
 22 והמעטפות והמטפחות והחריטים: הגלינים
 23 והסדינים והצניפות והרדידים: והיה תחת פשם מן
 24 יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
 ותחת

4 Iudificatores

7 Zeph I: 3.

9 obis-matio

dicite iusto quod filii boni i manu su-
 etum et in manu cornedent;
 11 Ite in manu malo, non sibi tulo
 manum eorum iudicet.

12 infantes

1 Gel dicit iungit: porlice, dolus, in-
 triguus, et dicit: non est ambiguerit
 equidit, et dicit: ad nutandis gen-
 it, ambulat ad plaudendo vult
 et in pedibus suis tinnit

17 inlan-tes

17 et decalvabit doming, vesticom
 solianti sion, et doming quaden-
 dam castum deligul.

18 m. pudendit.

propter pec-
 cata aperta
 praesidium
 populi,

& mulierum.

† infantes
 imitando
 † compedita
 sunt
 † decalvabit
 † podicem
 earum
 † Prov. 7: 22.
 † reticulorum
 † Jud. 8: 26.
 † catenulae
 † brachiole
 † perisclides
 † Jer. 2: 32.
 † amuleta
 † Sach. 3: 4.
 † specula
 † Cant. 5: 7.
 † tabes, 5: 24.

נטויות ק 16. v. מהלכם ק 15. v. חסר 8. v.

† sepa. 2 ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי: מתוך בחרב כה
 † miltu- 6 יפלו וגבורתה במלחמה: ואנו ואכלו פתחיה ונקמה
 † sa. 2 לארץ תשוב: והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום א
 ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלביש רק יקרא
 2 שמה עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה
 צמח יהוה לצבי ולקבור ופרי הארץ לנאון ולתפארת
 3 לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר
 בירושלם קרוש ואמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם:
 4 אס רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם
 4 ידח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה ה
 ער כל מכון הר ציון ועל מקראה ענו יומם ועשו
 6 וננה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה
 † obtegemen- 6 תהיה לצל יומם מתחב ולמחסה ולמסתור מזרם
 † tum, v. Deut. 33:12.
 ומפטר: אשירה נא לידדי שירת דודי א
 2 לכרמי ברם היה לידדי בקרו בן שמן: ויעזקהו
 † fodit. 2 ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב
 † Jer. 2: 21. 3 בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ועתה יושב
 † labru- 4 ירושלם ואיש יהודה שפטורא ביני ובין כרמי: מה
 † scas, v. 4. 4 לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות
 ענבים ויעש באשים: ועתה אוריעה נא אתכם את ה
 † v. 2. 4 אשר אני עשה לכרמי הסר משופתו והיה לבער פרוץ
 נדרו והיה למרמס: ואשיתהו בתה לא זמר ולא
 6 יערר ועלה שמיר ושירת ועל העבים אצוה מהממיר
 † farrietur, 7:25. 6 עליו מר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
 יהודה נטע שעשועיו ייקו למשפט והנה משפח
 8 לזדקה והנה צעקה: הוי מגיע בית
 8 בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם
 9 לבדכם בקרב הארץ: באוני יהוה צבאות אסלא
 בחים Q 999 ע ע ע ע

2) In die illa erit germen Domini in
 decorem et gloriam et fructus terrae
 in sublimationem et in decorem
 evasione Israel.

2) quia vinca Domini exheredantur
 et domus Israel, et vir de heder
 plantatio deliciarum est: Et
 ex peccatis de iudicia planta
 um, et ecce vulgus; ad iustitiam
 et ecce clamor.
 3) Nec perlingere facientibus do-
 mum in domum, agrum in agrum
 appropinquare facientibus, et
 de defecatione loci, et confusio
 suamini soli vos in interi-
 ori terrae.

† eiulabant, 19: 8.
 CAP. 7. IV.
 De gloria
 Christi mani-
 festatione &
 agnitione in
 Zifione eius-
 que fructu.

† obtegemen-
 tum, v.
 Deut. 33:12.

CAP. 7. V.
 Vineam f.
 Eccles. Iudae-
 cam deva-
 standam va-
 tetes prae-
 dicit,

† farrietur, 7:25.

† suppuratio.
 ob peccata
 gravia, au-
 ritiam.

קמץ במרהא v.9. הכ כרגש v.5.

בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב:
 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת ורוע חמר יעשה
 הוי משכימי בבקר שבר ירדפו איפה:
 מאחרי בנשה יין ידליקם: והיה כנור ונגל תה
 וחליל ויין משתיחם ואת פעל יהוה לא יבלטו ומעשה
 ידיו לא ראוי: לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי
 רעב והמונו צחה צמא: לכן חרחיבה שאול נפשה
 ופערה פיה לבלי חק וירר הדרה והמונה ושאונה
 טו ועלו בה: וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים
 תשפלנה: ויגפה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש
 נקדש בצדקה: ורעו כבשים מדברם וחרכות מחים
 גרים יאכלו: הוי משכי העון בחבלי
 השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים ימהר יחיעה
 מעשהו למען נראה ותקרב ותכואה עצת קדוש
 ישראל ונרעה: הוי האמרים לרע טוב
 ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
 למתוק ומתוק למר: הוי חכמים בעיניהם
 ונגד פניהם נבונים: הוי גברים לשתות יין
 ואנשי חיל למסך שבר: מזדיקו רשע עקב שחד
 וצדקת צדיקים יסירו ממנו: לכן כאכל
 קש לשון אש וחשש להכה ירפה שרשם כפק יהיה
 ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
 כה ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אף
 יהוה בעמו ויט ידו עליו ויפחו וירגזו הדורים ותהי
 נבלתם כפסויה בבקרב חצרות ככל זאת לא שב
 אפו ועוד ידו נטויה: ונשאגם לגוים מרחוק
 ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא:
 אידענה ואידכושל בו לא יגום ולא יישן ולא
 נפתח

luxuriam.

obfirmatam malitiam, iudificationem,

corruptionem,

quasuliam,

iniustitiam, iram Dei & penas denunciat.

1 I The maturantibus in mare fidei
 zachar sequantur: morantibus in
 crepulis hinc sed vinit peccat et cog.
 2 et vult uisum et nebel, tympani
 et labia, et vint in consuetudine
 rum, et opus Domini non tefi-
 ciat, et opus manuum egi kon
 3 trad.
 4 f. sicca.

1 4 f. sicca.

1 7 f. Pfam.

1 8 f. iuxta
 9 f. iuxta
 Mich. 2: peccatum.

3 f. iuxta
 2 f. iuxta
 2 f. iuxta

2 2 f. iuxta
 2 3 f. iuxta

f. 24. f. quis, quilibet, 33: 11.

f. ut Rectus.

† Gen. 28
14:23.

נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו : אשר חציו 8
שנונים וכל קשתותיו דרבנות פרסות סוסיו כצד
נחשבו ונלגליו בסופה : שאגה לו כלביא ושאג 9
ככפירים וינהם ויאתו טרף ויפליט ואין מציל : וינהם ל
עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה השך
צד ואור חשך בערפיה :

† Ps. 38:
9.
† in rui-
nis eius.

CAP. 1. VI.
Dominus
gloriosus ap-
paret in thro-
no, iudex &
vindex sceler-
um, inpr. in-
durationis.

*Sub. la officio bonorum angel.
3
Sancti, sancti, sancti, Dominus exerci-
tuum, plenitudo totius gloriae
eig.*

† postes. 4

בשנתמות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על-א
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : שרפים 2
עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
יבסו פניו ובשתיים יבסו רגליו ובשתיים יעופו : וכל 3
זה אלה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו : ויגעו אכזר הספים מקור 4
הקורא והבית ימלא עשן : ואמר אוילי כי נדמיתי ה
כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני : ויעה 6
אלי אחד מן השרפים ובדו רצפה במלקחים לקח
מעל המזבח : ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה על- 7
שפתיה וסר עונה וחטאתך תכפר : ואשמע את- 8
קול אדני אמר אתמי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני
שלחני : ויאמר לה ואמרת לעם הזה שמעו שמוע 9
ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו : השמן לביהעם
הזה ואוננו הכפר ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאוננו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו : ואמר עד מתי אדני 11
ויאמר עד אשר אס-שאו ערים מאין יושב ובתים מאין
אדם והארמה תשאה שממה : ורחק יהוה את האדם 12
ורבה העזובה במרב הארץ : ועוד בה עשירה ושבה 13
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
בם זרע קרש מצבתהו :

ע ע ע ע ב Q 999 2 ויהי

v. 10. הפטרת וישמע יתרו v. 1. ישאג ק' v. 29.
עד כאן הפטרת וישמע יתרו v. 23. יכמץ ברביע

† pars
decima.
† 1. Chr.
26:26.

CAP. J. VII.
Achiso r. mi-
rabilis libera-
tio ab hosti-
bus a. pro-
miſſa,

א ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין
 מלך ארם ופקח בן דמליהו מלך ישראל ירושלים
 למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה : ויגד לבית
 דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבכו ולבכי
 5 עמו כגוע עצי יער מפני רוח : ויאמר יהוה
 אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב
 בנה אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת
 4 שדה כובס : ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא
 ולבכה אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
 ה בהרי אף רצין וארם ובן דמליהו : וען כי יעז עליה
 6 ארם רעה אפרים ובן דמליהו לאמר : געלה ביהודה
 ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן
 7 טבאל : כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא
 8 תהיה : כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
 9 ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם : וראש אפרים
 שמרון וראש שמרון בן דמליהו אם לא תאמינו כי לא
 10 תאמינו : ויוסף יהיה דבר אל אחז
 11 לאמר : שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק
 12 שאלה או הגבה למעלה : ויאמר אחז לא אשאל
 13 ולא אנסה את יהוה : ויאמר שמעו נא בית דוד
 המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי
 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות והנה העלמה הרה וילדת
 15 בן וקראת שמו עמנו אל : חמאה ודבש יאכל לדעתו
 16 מאוס ברע ובחור בטוב : כי בטרם ירע הנער מאוס
 ברע ובחור בטוב תעזב הארמה אשר אתה לץ מפני
 17 שני מלכיה : יביא יהוה עליה ועל עמה ועל בית אביה
 ימים אשר לא יבאו למיום סור אפרים מעל יהודה את
 18 מלך אשור : והיה ביום ההוא ישרק
 יהוה

Exod. 10:15.

non credalis (schij meij) quia
(certe) eritq. stabili.

signo confirmata prodigio,

de virgine paritura immaculata.

Ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen eius Emmanuel.
Butirum et mel comedet, ad sciendum ipsum reprobatum in malo, et eligere in bono.

Judicia Dei severa denuncianta.

פתח בסה. v. 6. מלעיל. v. 2.

יהיה לזכוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר
 בארץ אשור: וכאו ונחו כלם בנחלי הבהות ובנקיקי
 הפלעים ובכל העצוצים ובכל הנהללים: ביום ההוא כ
 יגלה אדני בתער השכרה בעברי נהר במלך אשור
 את הראש ושער הנגלים וגם את הזקן תספרה:

† 5: 6.
 † virgulis, 55:
 † 23.
 † ductibus (virgulis)

והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר 2 1
 ושתי צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי 2 2
 חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה 2 3
 ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלה גפן
 באלה בסף לשמיר ולשית יהיה: פחצים ובקשת יבא 2 4
 שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: וכל ההרים כה
 אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר
 ושית והיה למשלח שור ולמרמס שר:

† sarculo
 † 5: 6.

ויאמר יהוה אלי קח לך גלגלון גדול א
 וכתב עליו בחרט אנוש למחר שלל חש בז: ואעידה 2
 לי עדים נאמנים את אורייה הכהן ואת זכריהו בן
 יברכיהו: ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר 3
 יהוה אלי קרא שמו מחר שלל חש בז: כי בטרם ידע 4
 הנער קרא אבי ואמי ישא: את חיל רמשק ואת שלל
 שגרון לפני מלך אשור: ויסף יהוה ה
 דבר אלי עוד לאמר: יען כי מאס העם הזה את מי 6
 השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן דמליהו:
 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנחר העצומים 7
 והרפים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על
 כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: וחלף ביהודה שמה 8
 ועבר עד צואר יגיע והיה מסות כנפיו מלא דחב
 ארצה עמואל: רעו עמים וחתו והאזינו 9
 כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: עצו 10

† volu-
 men
 † Ex. 32: 4.

CAP. VII. VIII.
 Alio signifi-
 cacia Dei
 ostenduntur.

† moti-
 ratio-
 nes, Ez.
 9: 9.

sed gratia
 temperata ob
 Immanuel,

10. Constatiamini
 † 4: 29 confutent,
 inf. kal.

עעע ג 3 Q999 עצה

פתח כאתנה 6.

עצה ותפלה דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל :

consilium, et dissipabitur: loquimur in verbis et non terribil, quia firmamentum.

כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היר ויסלני

11

מלכת בדרך העם הזה לאמר : לא תאמרו קשר

12

לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא

13

תיראו ולא תעריצו : את יהוה צבאות אתו תקדישו

14

והוא מוראכם והוא מעריצכם : והיה למקדש ולאבן

15

נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש

16

ליושב ירושלים : וכשלו כס רבים ונפלו ונשברו

17

ונוקשו ונלכדו : צור תעודה

18

חתום תורה בלמדי : וחפיתי ליהוה הכסתיר

19

פניו מבית יעקב וקויתי לו : הנה אנכי

20

ותלדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים

21

בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון :

22

וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים

23

המצפצים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד

24

החיים אל המתים : לתורה ולתעודה אם לא יאמרו

25

בדבר הזה אשר אידלו שחר : ועבר בה נקשה ורעב

26

והיה כירעב ותתקצה וקלל במלכו ובאלהיו ופנה

27

למעלה : ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף

28

צומה ואפלה מנח : כי לא מועף לאשר מוצק לה

29

בעת הראשון הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי

30

והאחרון הכביד דרך תים עבר הירדן גליל הגוים :

31

והעם החלבים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ

32

צלמות אור נגה עליהם : הרבית הגוי לא הגדלת

33

השמתה שמחו לפניך בשמחה בקציר באשר יגילו

34

בחלקם שלל : כי את ער סבלו ואת מטה שכמו

35

שבת הנגש בו החתת כיום מדין : כי כל סאון סאן

36

ברעש ושמה מגוללה בדמים והיתה לשרפה

37

מאכלת

38

qui futurus fidelibus in sanctuarium & asylum in fidelibus a in lapidem offensionis.

Hoc testimonium sedulo ignoscendum, nec a fiducia in Mesiam recedendum.

sub comminatione grauidissima.

CAP. VIII. Quia ille omnis gaudii & solatii fundamentum.

13 + formidabilem exercituum in archetypis, et ipsi [Bl] do v. timor & cetera et ipse p[ro]ph[eta] ver[us] est.

19 + multi nonne populus. Deo ius tantis requirit? Pro ius ap. mortuos? ad legem et ad testimonium, si non lectum sunt iuxta verbum hoc? Id non et alitero (sc. est.)

22 + obscuratus (enim e-rit)

32 + populus ambulabat in tenebris. Et ego videram lucem magis in latibulo in terra umbrae mortis. In populo qui super caput habet plumbum gentem, non magnificasti laetitiam; laetati sunt ad faciem suam faciem laetitiam in populo. Quia quoniam modo ceperat. Bene in dividendo ipse populum.

34 + terra concurrebat et polluta

v. 23. Bomb. utr. Bas. Angl. hoc versu inchoant Cap. v. 2. ק

ponienda per Assyrium, tanquam virgam ira Dei,

qui camen modum excedens

3 עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבוי? ומה תעשו ליום פקדה ולשוואה מפהחק תבויא עלימי
 4 תנוסו לעזרה ואגדה תעזבו כבודכם: בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל-זאת לא-שב
 ה אפו ועזר ידו נטויה: הוי אשור שבת
 6 אפי ומטה הוא בידם ועמי: בנוי חנה אשלחנו ועל- עם עברתי אצוני לשלל שלל ולבז בז ולשפוט מרמס
 7 כחמר חוצות: והוא לא-בן ידמה ולבכו לא-בן יחשב
 8 בי להשמיר בלבכו ולהכרית גוים לא מעט: כי אמר
 9 הלא שרי יחדו מלכים: הלא ככרפמיש בלגו אם-לא
 י כארפד חמת אם-לא כרמשק שמרון: כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
 11 הלא כאשר עשיתי לישרון ולאליהם בן אעשה לירו שלם ולעצביה:

excindendus:

12 והיה כי יבצע אדני את-כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על-פרי-גדל לבב מלך-אשור ועל-
 13 תפארת רום עיניו: כי אמר בכת ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנתי ואסירי גבולת עמים ועתידתיהם שושתי
 14 ואוריד באביר יושבים ותמצא כקן ידי לתיל העמים וכאסף ביצים עיבות כל-הארץ אני אספתי ולא היה
 טו נדר כנה ופצה פה ומצפצה: היתפאר הנרון על החצב בן אסי-יתגדל המשור על-מניפו כהניף שבת
 16 את-מרימו כהרים מטה לא-עין: לכן ישלח הארון אדני צבאות במשמניו הון ותחת כבדו יקר
 17 יקד כיקוד אש: והיה אור-ישראל לאש וקרשו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד:
 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד-בשר יכלה והיה
 19 במסס נקס: וישאר עין יערו מספר יהיו ונער יכתבם:
 וזיה

thefaurus

ferra

focus

כביר ק. ibid. ועתודתיהם ק. v. 13. ולשומו ק. v. 6.

populus Dei autem liberandus

והיה ביום ההוא לא יוסף עוד שאר ישראל כ
 ופלישת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה
 קדוש ישראל באמת: שאר ישוב שאר יעקב אל אל 2 1
 גבור: כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב 2 2
 בן פליון חרוץ שטף זדקוה: כי כלה ונחרצה אדני 3 3
 יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ:
 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב 4 4
 ציון מאשור בשבט יכפה ומטהו ישא עליה בדרך
 מצרים: כי עוד מעט מזער וכלה ועם ואפי על כח
 תבליתם: ועודר עליו יהוה צבאות שוט כמפת מדין 6 6
 בצור עורב ומטהו על הים ונשא בדרך מצרים:
 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמה ועלו מעל 7 7
 צוארה וחבל על מפני שסמן: בא על עית עבר במגרון 8 8
 למכמש ופקיר בליו: עברו מעברה גבע מלון לנו 2 9
 חרדה הרמה גבעת שאול נסה: צהלי קולך בת גלים ל
 הקשיבי לרשה עניה ענתות: נדה מרמנה ישכי הגבים 3 1
 העיוז: עוד היום בנב לעמד ינפה ירו הר בית ציון 3 2
 גבעת ירושלם: הנה הארון יהוה צבאות 3 3
 מסעה פארה במערה ורמי הקומה נדעים והגבהים
 ישפלו: ונקף סככי הער ברזל והלבנון באדיר 3 4
 פול:

f Deut. 28: 65.

f con- sumtio- nem e.

f collu- sionem e. f cum violen- tia.

1) el quiescat virga de
 2) et requiescat super eum
 3) et quiescat super eum
 4) et quiescat super eum
 5) et quiescat super eum
 6) et quiescat super eum
 7) et quiescat super eum
 8) et quiescat super eum
 9) et quiescat super eum
 10) et quiescat super eum
 11) et quiescat super eum
 12) et quiescat super eum
 13) et quiescat super eum
 14) et quiescat super eum
 15) et quiescat super eum
 16) et quiescat super eum
 17) et quiescat super eum
 18) et quiescat super eum
 19) et quiescat super eum
 20) et quiescat super eum
 21) et quiescat super eum
 22) et quiescat super eum
 23) et quiescat super eum
 24) et quiescat super eum
 25) et quiescat super eum
 26) et quiescat super eum
 27) et quiescat super eum
 28) et quiescat super eum
 29) et quiescat super eum
 30) et quiescat super eum
 31) et quiescat super eum
 32) et quiescat super eum
 33) et quiescat super eum
 34) et quiescat super eum
 35) et quiescat super eum
 36) et quiescat super eum
 37) et quiescat super eum
 38) et quiescat super eum
 39) et quiescat super eum
 40) et quiescat super eum
 41) et quiescat super eum
 42) et quiescat super eum
 43) et quiescat super eum
 44) et quiescat super eum
 45) et quiescat super eum
 46) et quiescat super eum
 47) et quiescat super eum
 48) et quiescat super eum
 49) et quiescat super eum
 50) et quiescat super eum

CAP. XI
 XI
 רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וכוונה רוח
 רעות ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא
 למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:
 וישפט בצדק הלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה
 ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והיה צדק ה
 אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם כבש
 ונמר
 Rrrr פפפפ

ibid. p. 32. ח. הפטרת יום שמיני של פסח.

ונמר עס־גרי ירבין ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קמן
 7 נהג כס: ופכה ורב תרענה יחדו ירבעו ילדיהו ואריה
 8 כבקר יאכל־תבן: ושעשע יונק על־חר פתן ועל
 9 מאורת צפעוני גמול ידו הרה: לא־ירעו ולא־ישחיתו
 בכל־חר קרשי כִּי־מלאה הארץ דעה את־יהוה כמים
 לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי
 אשר עמד לגס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
 כבוד:

† spe-
luncam.
† impel-
let.
et erit in die illa: pedes filii
quae stant in vestigio populorum
ad ileam gentes quae erit
requies in gloria.

11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את־שאך
 עמו אשר־ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש
 12 ומעילם ומשנער ומחמת ומאזי הים: ונשא נס לגוים
 ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע
 13 כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה
 יברתו אפרים לא־יקנא את־יהודה ויהודה לא־יצר
 14 את־אפרים: ועפו ככתף פלשתים ימה יחדו יבזו
 את־בני־קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
 טו משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים־מצרים והניף
 ידו על־הנהר בעים ויהו והכהו לשבעה נחלים
 16 והדרף בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
 ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו

† cum
vehementia.
— confitebor tibi Domine
ne quia magis fuisti contra me
quonia est filius tuus et con-
fitebor tibi.

CAP. יב
XII.
Quae hymno
celebrantur
ab Eccl. N.T

א מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כִּי
 אנפת כִּי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח
 ולא אפחד כִּי עזי וזמרת יה יהוה ויהי־לי לישועה:
 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
 ביום ההוא יהוה יהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילתיו חזכירו כִּי נשגב שמו: זמרו יהוה כִּי גאות
 6 עשה מידעת זאת בכל־הארץ: צהלי רגלי ישבת
 א ציון כִּי גדול בקרבך קרוש ישראל: משא
 כבל

CAP. יג
XIII.
Babyloni

עד כאן חפזרת יום שמיני v. 6. מודעת ק' v. 5. של פסח

propria & mystica excludium denunciatur.

feminentis Job. 33: 21.

Mate. 24: 29. qui propinquus dicitur: velut vespales ab omnipotente veniet.

Ecce dies domini venient, crudelis et excandescens, et uacillabit: ad ponendam ignem in solitudine, et peccatorum eorum di- spendet ex ea.

fidelitatorum.

כבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: על הרגשפה שאמר 2
 גם הרימו קול להם הניפו יד ויקאו פתחי נדיקים: אני 3
 צינתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליון נאותי 4
 קול המון בהרים דמות עס רב קול שאון ממלכות 5
 גוים נאספים יהוה צבאות מפקר צבא מלחמה: 6
 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי ועמו ה 7
 לחבל כל הארץ: הללו כי קרוב יום יהוה כשגד משדי 8
 יבוא: על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס: 9
 ונבהלו: צירים וחבלים יאחזון כיוצא יחילון איש אל 10
 רעהו יתמהו פני להבים פניהם: חנה יום יהוה בא 11
 אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאה 12
 ישמיר ממנה: כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו 13
 אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ופקדתי 14
 על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים 15
 ונאות עריצים אשפיל: אוקיר אנוש מפיו וארס מכתם 16
 אופיר: על כן שמים ארצו ותרעש הארץ ממקומה 17
 בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: וחייה כצבי מדה 18
 וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו 19
 ינוסו: כל חנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב: 20
 ועלליהם ירטישו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם 21
 תשגלנה: הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא 22
 יחשבו וזהב לא יחפצו בו: וקשתות נערים תרמסנה 23
 ופרי כטון לא ירחמו על בנים לא תהום עינם: והיתה 24
 כבל צבי ממלכות תפארת גאון כשרים כמהפכת 25
 אלהים את סרסם ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא 26
 תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא 27
 ירצו שם: ורצו שם ציים ומלאו בתיהם אהים 28
 ושכנו שם בנות יענה ושעיהם יקרו שם: וענה איהם 29

שט.

pechin. 2 1
ijim. 2 2

פ פ פ פ ב Rrrr 2 באלמותיו

תשכנה ק 16.

CAP. 14.
Liberatio &
quies Eccle-
siae promissa.

qua propter
ca in hunc
Deo canit.

באלמנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה
א לא ימשכו : כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד
בישראל והניחם על אדמתם ונלווה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב : ולקחום עמים והביאום אל-
מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו
3 בנגשיהם : והיה כיום הנית יהוה לה מעצבה
4 ומרגזה ומן העברה תקשה אשר עבר בך : ונשאת
המשל הזה על מלה בכל ואמרת איה שבת נגש
ה שבתה מדהכרה : שבר יהוה מטה רשעים שבת
6 משלים : מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה
7 באף גוים כרדה בלי חשד : נחה שקטה כל הארץ
8 פצחו רנה : גם ברושים שמחו לה ארצי לבנון מאז
9 שכבת לא יעלה הכרת עלינו : שאול מתחת רגזה לה
לקראת בואה עורר לה רפאים כל עתודי ארץ הקים
מכסאותם כל מלכי גוים : כלם יענו ויאמרו אליה גם-
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת : הורד שאול גאונה
12 המית נבליה מתחתיה יצע רמה ומכסיה תולעה : איה
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על
13 גוים : ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים פסאי ואשב בהר מועד בירכתי
14 צפון : אעלה על במתי עב אדמה לעליון : איה אל
16 שאול תוהר אל ירכתי בור : ראיה אליה ישגיהו אליה
יתבוננו הוה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות :
17 שם תבל כמדבר ועריו הרם אסיריו לא פתח ביתה :
18 כל מלכי גוים כלם שכנו בכבוד איש בביתו : ואתה
השלכת מקברך כנצור נתעב לבש הרגים מטעני הרב
כ יורדי אל אבני בור כפגור מוקם : לא תתור אתם
בקבורה

f psal-
tis, 23:
13.
f delicti-
arum,
58: 13.

f auz
cupido.

1 2 tumul-
tus.
quomodo cecidisti de caelo
Kucifi soli aurorae? Iec
1 lucifer
ci tuis est terra, plubili-
tas super gyndes.
7 55. 11 lucifer a. r. 55. e gula
sil' imp. H.

f cor-
fossi.
7 Gen.
49: 6.

קמץ בוק 2.9. הממים בחירק 3.7.

בקבורה כי ארצה שחתי עמך הרגת לא יקרא לעולם
 זרע מרעים: הכינו לבניו מטבח פעון אבתם בל- 2 1
 יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: וקמתי 2 2
 עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שש ושאר וגין
 ונכד נאם יהוה: ושמתי למורש קפד ואגמי מים 2 3
 וטאטאתיה במטאטא השמר נאם יהוה צבאות:

נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא באשר 2 4
 דמיתי בן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: לשבר כה
 אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו
 מעל שכמו יסור: זאת העצה היעצה על כל הארץ 2 6

וזאת היר הנטייה על כל הגוים: כי יהוה צבאות יעין 2 7
 ומי יפד וידו הנטייה ומי ישיבנה: בשנת 2 8

מות המלך אחז היה המשא הזה: אל תשמחי פלשת 2 9
 כלך כי נשבר שבט מכה כי משרש נחש יצא לפע
 ופריו שרף מעופף: ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ל
 ירצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: הליל 3 1
 שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עישן בא

ואין בודד במועדיו: ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסר 3 2
 ציון ובה יחסו עניי עמו: משא מואב כי א

בליל שרד ער מואב נדמה כי בליל שרד קיר מואב
 נדמה: עלה הבית ודיכון הבמות לבכי על נבו ועל 2
 מידבא מואב יליל בכל ראשו קרה כל זקן גדועה:
 בחוצתיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה בדה 3
 יליל ירד בבכי: ותזעק השבון ואלעלה עד יחין 4
 נשמע קולם על כן הלצי מואב ידעו נפשו ירעה
 לו: לפי מואב יזעק בריחה עד צער עגלת ה
 שלשיה כי מעלה הלוהית בבכי ועלה בו כי דרך
 חרנים זעקת שבר יערו: כימי נמרים משמות יהו כי 6

R r r r 3 פ פ פ פ יבש

v. 21. קמץ במרחא v. 27. קמץ בוק v. 28. hoc versu in-
 choat Bomb. fol. Cap. 15. v. 5. קמץ בוק

27. nam doming exercituum confi-
 luum mil, et qui iridum
 sed del? al mdany eij efdente,
 el qui ad in facit eam.

Domine condavit sion et in ea
 confitent afflicti populi eij.

Judicium in
 Philistis:

CAP. 14. XV.
 In Moabit.

7 יבש הציר בלה רשא ירק לא הידו : על-כן יתרה
 8 עשרה ופקדתם על גחל הערבים ישאום : כי הקיפה
 הזעקה את-נכול מואב עד-אגלים יללתה ובאר אלים
 9 יללתה : כי מי דימון מלאו דם כר-אשית על-דימון
 א נוספות לפלישת מואב אריתה ולשארית אדמה : שלהו
 2 כר מושל ארץ מסלע מדברה אלהר בת-ציון : והיה
 כעוף-נודד קן משלח תהינה בנזות מואב מעברות
 3 לארנון : הביאו עצרה עשו פלילה שיתי כליל צלף
 4 בתוך צהרים סתרי נדחים נודד אל-תגלי : יגורו בה
 נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המין
 ה בלה שר תמו רמסין-הארץ :
 בחסד פסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש
 6 משפט ומחר צדק : שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו
 7 וגאונו ועברתו לא-כן בדיו : לכן יליל מואב
 למואב בלה יליל לאשישי קיר-חרשת תהנו
 8 אר-נכאים : כי שדמות חשבון אמלל גפן
 שבמה בעלי גזים הלמו שרופיה עד-יעזר נגעו תעו
 9 מדבר שלחותיה נמשו עברו ים : על-כן אבכה בבכי
 יעזר גפן שבמה ארנון דמעת חשבון ואלעלה כי על-
 י קיצה ועל-קצירך הידר נפל : ונאסף שמחה וגיל מן
 הכרמל ובכרמים לא-ירגן לא ירעע זין ביקבים לא-
 11 ידרה הדרה הידר השפתי : על-כן מעי למואב בכגור
 12 יהמו וקרפי לקיר חרש : והיה כי-נראה כי-נלאה
 מואב על-הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל :
 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז : ועתה דבר
 14 יהוה לאמר בשלש שנים בשני שכיר ונקלה כבוד
 מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר :
 ז משא דמשק הגרה דמשק מוסח
 מעיר

f Jer. 48 : 36.

f Judi- Cium

toppzet- for

Uprae parabit in miseris in solis et solabit super illud in veritate in tenore David : Judicium et praeparat Judicium, et promptus iudicis.

f Funda- menta tauris

CAP. 17. XVI. In eosdem.

f palmites, Zach. 1: 8.

f propagines

CAP. 17. XVII. In Damascum

מלעיל. ibid. הק' בדגש. v. 8. עשי ק. ibid. הכיאי ק' v. 3. פתח כסה. v. 10. מלעיל. v. 9.

† acer-
vus

מער והיתה מעי מפלה : עזבור ערי ערער לעדרים 2

Syros

תהינה ורצו ואין מחריד : ונשבת מבצר מאפרים 3
וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו

& regnum
Israël.

נאם יהוה צבאות : והיה ביום ההוא ידל 4

† Zeph.
2: 11.

כבוד יעקב ומשמן בשרו ירצה : והיה כאסף קציר ה 5
קמה ורעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים : ונשאר בו עללות כנקה זית שנים שרשה 6

† sicut in
decuf-
sione,
24: 12.

† bacc.
† rami, v. 9.

גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה 7
נאם יהוה אלהי ישראל : ביום ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל קרוש ישראל תראינה : ולא 8

*In die ille aspiciet homo ad sanctum
et non suum et oculi ejus ad sanctum
Israël respiciet.*

ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו
לא יראה והאשרים והחמנים : ביום 9

† v. 6.

*10, quæ oblita est Dei salutis facie,
et retræc sorbitudinibus facie, non
revertetur ad prophetas plantabitis
plantabitis nrae et al germen
alieni seminabit illud.*

ההוא יהיו ערי מעוז בעזובת החרש והאמיר אשר
עזבו מפני בני ישראל והיתרה שממה : כי שבתת 10
אלהי ישעה וצור מעוז לא זכרת על פן תמעי נמעי

† juncun-
darum

נעמנים וזמרת זר תורענו : ביום נמעה תשגשיגי 11
ובבקר זרעה מפריתי נד קציר ביום נהלה וכאב
אנוש :

הוי המון עמים רבים בהמות ימים יהמיון ושאוין 12

לאמים כשאוין מים כבירים ישאוין : לאמים כשאוין 13

מים רבים ישאוין וגער בו וגם ממרחק ורדף כמין הרים
לפני רוח וכגלגל לפני סופה : לעת ערב והנה בלהה 14

בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבונונו :

† inum-
branti;
Job. 40:
31.

הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנחדי א 15

CAP. י"ח.
XVIII.
In Æthiopia
Africanam.

כוש : השלח בים צידים ובכלי גמא על פני מים 2

לכו ומלאכים קלים אלגוי ממשד ומורט אל עם נורא
מן הוא והלאה גוי קרקו ומבוסה אשר בואו נהרים
ארצו : כל ושבתי תבל ושכני ארץ כנשאנס הרים 3

תראו

4 תראו ובתקע שופר תשמעו : כי כה אמר
יהוה אלי אשקוטה ואפיטה במכוני כהם צה עלי-אור
ה כעב טל כהם קציר : כי לפני קציר כתם פרח ובטר
גמל יהיה נצה וכרת הזוללים במזמרות ואת הנטישות
6 הסיר התו : יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף :
7 בעת ההיא יובל-שי ליהוה צבאות עם
ממשעו ומורט ומעם נורא מן הוה והלאה גוי ו קורו
ומבוטה אשר בואו נהרים ארצו אל-מקום שם יהוה
א צבאות הר-ציון : משא מצרים הנה יהוה
רכב על-עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
2 ולבב מצרים ימם בקרבו : וסכפכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש-באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
3 בממלכה : ונבקה רוח-מצרים בקרבו ועצתו אכלע
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל-
4 הירענים : וספרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך
ה עזימשל-כס נאם הארון יהוה צבאות : ונשתו-מים
6 מהים ונהר יחרב ויבש : והאזניחו נהרות דללו
7 וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו : עלות על-יאור
8 על-פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננו : ואנו
הריגים ואבלו כל-משליכי ביאור חקרו ופרשו
9 מכמרת על-פני-מים אמללו : וכשו עבדי פשתים
י שריקות וארנים חורזי : והיו שתתיה מדכאים כל-
1 עשי שבר אנמי-נפש : אך-אולים שרי צען חכמי
יעצי פרעה עצה נבערה איה תאמרו אל-פרעה בך
12 חכמים אני בן מלכי-מדם : אים אפוא חכמיה ויגדו
13 נאלך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על-מצרים : נואלו
שרי צען נשאו שרי נה והתעו את-מצרים פנת
שבטיה

f (scut)
flos
Job. 15:
33.
† flagella
† thima-
bit.

CAP. 19.
XIX.
In Ægyptum.

f9:10.

† praeti-
giatores

f33:9.
† papyri
† semen
f3: a6.

† rete

† serica
† anleo-
rum
† Pf. 113.
† Prov.
11:18.

פתח בסף. v. 5. יתיר ו. 4.

† por-
verfita-
sum.

1 4 שְׁבִטָה : יְהוָה מִסָּד בְּקִרְבָּה רוּחַ עֹשִׂים וְהִתְעוּ אֶת-
מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשָׂהוּ כְּהִתְעוֹת שִׁבּוֹר בְּקִיָּאוֹ : וְלֹא-טו
יְהִי לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנֵב כִּפְהָ
וְאֶנְקִיּוֹן :

† in tre-
pidatio-
nem.

1 6 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם
כְּנָשִׁים וְחָרָד וּפְחָד מִפְּנֵי תְנוּפֹת יַד-יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר-הוּא מְנִיף עֲלֵיוֹ : וְהִיָּתָה אֲרָמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם
לְחָגָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֹתָהּ אֵלָיו יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה
1 8 צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יוֹעֵץ עֲלָיו :

pars ad Chri-
stum conger-
tetur.

† destru-
tionis.

1 8 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדִבְרוֹת שְׁפֹת כְּנָעַן
וְנִשְׁבְּעוֹת לַיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהַרְסָה יֹאמֵר לְאַחַת :

1 9 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּחֹף
אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבֵּה אֶצֶל-גְּבוּלָהּ לַיהוָה : וְהָיָה לְאוֹת כ
וְלַעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה
מִפְּנֵי הַחַצִּים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרֹכַב וְהִצִּילָם : וְנוֹדַע 2 1

יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם אֶת-יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא
וְעָבְרוּ זָבַח וּמִנְחָה וְנִדְרוֹ-נָדַר לַיהוָה וְשָׁלְמוּ : וְנִגְנַף 2 2

יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם נִגְנַף וּרְפֹאֵא וְשָׁבוּ עַד-יְהוּדָה וְנִעְתַר
לָהֶם וּרְפֹאֵם : בְּיוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסֻלָּה 2 3

מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֵא-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר
וְעָבְרוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר : בְּיוֹם 2 4

הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר בְּרִכָּה
בְּקִרְבַּי אֶרֶץ : אֲשֶׁר בְּרָכּוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בְּרוּךְ כָּה
עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר וּנְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל :

בְּשָׁנָת כֹּא תִרְתֵּן אֲשׁוּרָה בְּשָׁלַח א
אֹתוֹ סָרְגוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְחַם בְּאֲשׁוּר וַיִּלְכְּדָה :

בָּעֵת הַהִיא דָּבַר יְהוָה בְּיַד-יְשַׁעְיָהוּ בֶן-אֲמוּץ לֵאמֹר לָךְ
וּפְתַחְתָּ הַשַּׁע מֵעַל מִתְנִיָּה וְנִעְלָה תַּחְלֵץ מֵעַל רִגְלָה

וַיַּעַשׂ כֵּן הַלֵּךְ עָרוֹם וַיְחַף : וַיֹּאמֶר 3

צ צ צ צ Ssss יהוה

CAP. J. XX.
Symbolo ob-
signatur exti-
dium Egypti
& Aethiopiae.

יהוה באשר הלך עבדך ישעיהו ערום ויחף שלש שנים
 4 אות ומופת על מצרים ועל כוש: כן ינהג מלך אשור
 את שכי מצרים ואת גלות כוש נערים ונקנים ערום
 ה ויחף וחשוףי שרת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש
 6 מבטם ומן מצרים תפארתם: ואמר ישב האי
 הזה ביום ההוא הנדחה ממצונו אשר נסנו
 שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט
 אנחנו:

Pa. Sam.
 10: 4.
 † expe-
 ctatio,
 v. 6.
 † v. 5.

CAP. כא
 XXI.
 Excidium Iu-
 dorum per
 Babylon.

א משא מדבריים בסופות בנגב לחלוף ממדבר
 2 בא מארץ נוראה: חזרת קשה הגדלי הבונד
 בוגד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי בל-
 3 אנחתה השפתי: על-כן מלאו מתני לחללה
 צידים אחונוי כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי
 4 מראות: תעה לבכי פלצות בעתחני את נשף השקי
 ה שם לי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה
 קומו הישרים משחו מגן:

† specu-
 latio.

6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה
 7 אשר יראה יגיד: וראה רכב צמד פרשים רכב חמור
 8 רכב גמל והקשיב קשב רב-קשב: ויקרא אריה על-
 מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל-משמרת אנכי
 9 נצב כל חלילות: והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
 ויען ויאמר נפלה נפלה בגל ובל-פסילי אלהיה שבר
 לארץ: מדשתי ובו-גרני אשר שמעתי מאת יהוה

† tribu-
 ra mea.

Idumorum.

י זבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: משא
 דומה אלי קרא משעיר שמר מה-פלילה שמר מה-
 2 מליל: אמר שמר אתא בקר וגם-לילה אם-תבעיון
 3 בעיו שבו אתיו: משא בערב בערב בערב
 4 תלינו אדחות רדנים: לקראת צמא התיו מים ישבי
 ארץ

† Gen.
 37: 25.

Arabum.

פתח בסף. ibid. הה רפה. v. 2. הפ' בפתח. v. 4.

ארץ תיקא בלחמו קדמו נדר : כי מפני חרבות נדרו טו
מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני לבר
מלחמה : כי כה אמר אדני אלי בעוד 16
שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר : ושאר מספר 17
קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהיה אלהי ישראל

משא גיא חזיון מה לך אפוא כי א
עלית כלך לנגות : תשאות מלאה עיר הומיה קריה 2
עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה : כל 3
קציעך נדרו יחד מקשת אפרו כל נמצאיה אפרו יחדו
מרחוק ברחו : על כן אמרתי שעו מני אמר בנבי 4
אל תאיצו לנחמני על שר בת עמי : כי יום מהומה ה

CAP. כב
XXII
Vallis visio-
nis f. He-
rofol.

ומבוסה ומכא לה לאדני יהיה צבאות בני חזיון מקרקר
קר וישע אל החר : ועילם נשא אשפה ברכב ארם 6
פרשים וקיר ערה מגן : ויהי מבחר עמקך מלאו רכב 7
והפרשים שת שתו השערה : ויגל את מסך יהודה 8
ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער : ואת בקיעי 9
עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה
המתחונה : ואת בתי ירושלים ספרתם ותתצו הבתים

f perplexita-
tia, Mich 7-9.

f Num.
24:7
f vocife-
ratio.
Job 34:
19.

f Amos
6:11.

f Jer.
32:53.

לכצו החומה : ומקנה עשיתם בין החמלים למי 11
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק
לא ראיתם : ויקרא אדני יהיה צבאות ביום ההוא 12
לנבי ולמספר ולקרחה ולחגר שק : והגרה ששון 13
ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות : ונגלה באיני יהיה צבאות 14
אם יכפר העין הזה לכם עד תמותו אמר אדני יהיה
כה אמר אדני יהיה צבאות טו

Schnz degra-
datio.

theofau-
zarium.

לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית : מה 6
לך פה ומילך פה כי תצבת לך פה מבר הציבי מרום
צצצצב 2 Ssss
קברו

קמץ במרחא v. 14. הת רפה v. 10.

17 קברו חקקי בסלע משכן לו : הנה יהוה מטלטלה

† voluta-
tion.
† (scut) aci-
em, 19: 3

† trans-
portatione.

18 טלטלה גבר ועטה עטה : צנוף יצנפה צנפה כדור
אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות

Eijakimi sur-
rogatio.

19 כבודך קלון בית אדניך : והדפתיה ממצבך וממעטך

20 כ יהרסה : והיה פיוס ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בך

21 חלקיהו : והלבשתיו כתנהך ואבנטך אחזקנו

22 וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית

23 סגר וסגר ואין פתח : ונתתי מפתח בית דוד על-שכמו ופתח ואין

24 לכסא כבוד לבית אביו : ותלו עליו כל וכבוד בית אביו

† nepo-
tes.

25 הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מפלי האגנות ועד

26 כה כל-כלי הנבלים : ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש

27 חיתר התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת

CAP. כג
XXIII.
Deuallatio
Tyri.

א המשא אשר-עליה כי יהוה דבר : משא צר

ב חילוי אניות תרשיש כי-שרד מבית מבוה מארץ

ג כתים נגלה-למו : דמו ירבי אי סחר צידון עבר ים

ד מלאוק : ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה

ה ותהי סחר גוים : בוש צידון כי אמר כמעוז הים לאמר

ו לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי

ז בתולות : באשר-שמע למצרים יחילו בשמע צר :

ח עברו תרשישה חילוי ירבי אי : הזאת לכם עליזה

ט מימי קדם קדמתה יכלוה רגליה מרחוק לגור : כי יעץ

י זאת על-צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה

יא נכבדי-ארץ : יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל-צב

יב להקל כל-נכבדי-ארץ : עברי ארצה ביאר בת-

† negotiato-
res eius, Job.
40: 30.

I I + Pf. 109.
19.
I 2 I muni-
menta
c.

בתים ק. 12. v.

עברי גם שם לא יגדלך : הן ארץ כשדים זה העם 3

† speculatorias turres

לא היה אשור יסדה לציים תקימו בחיליו עוררו

ארמנותיה שמה למפלה : הילילו אניות תרשיש כי 4

שרד מעזכן : והיה ביום ההוא ונשכחת צר 5

שבעים שנה כימי מלך אחד מקין שבעים שנה יהיה

לצר כשירת הזונה : קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה 6

הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי : והיה מקין שבעים 7

שנה יפקד יהוה את צר ושברה לאתננה זונתה את

כל ממלכות הארץ על פני הארמה : והיה סחרה 8

ואתננה קדש ליהודה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים

לפני יהודה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק :

הנה יהוה בוקק הארץ ובלקח וענה 4

פניה והפיץ ישביה : והיה בעם כלהו כעבר בארניו 2

כשפחה כגברתה כפונה כמזכר כמלוה כלונה כנשה

כאשר נשא בו : הבוק הבוק הארץ והבוו תבוו כי 3

יהוה דבר את הרבר הזור : אכלה נבלה הארץ 4

אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ : והארץ ה

תנפה תחתי ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו

ברית עולם : על פן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה 6

על פן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער : אבל 7

תירוש אמללה גפן נאנהו כל שמחי לב : שבת 8

משוש תפיים חדל שאון עליונים שבת משוש כנור :

בשיר לא ישתו יין ימר ישכר לשתינו : נשברה קרית 9

החו סגר כל בית מבוא : צוחרה על חמין בחוצות 11

ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ : נשאר בעיר שמה 12

ונשאה יפת שער : כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך 13

העמים כנקה זית כעללת אם כלה בציר : המה ישאו 14

קולם ירגו כנאון יהוה צהלו מים : על פן פארים כפרו 15

צ צ צ צ נ Ss ss 3 יהוה

מלרע 6. v. כצל 2. v. בחוניו ק. 13. v.

ciusque restituo corporalis & spiritualis.

CAP. כד. XXIV. Sigillum superiorum iudiciorum, & extensio.

† detinebitur tantiquo

† exinanens, Nah. 2: 11.

† devastatio fr. 6.

יהוה באיני הים שם יהוה אלתי ישראל:

מכנף הארץ ומרת שמענו צבי לצדיק

ואמר הוי לי הוי לי אוי לי בגוים בגוה ובגוה

בגוה: פחד ופחדת ופח עליה יושב הארץ: והיה

הים מקור הפחד יפל אל הפחדת והעולה מתוך

הפחדת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו

כוסדי ארץ: רעה התרעעה הארץ פור התפוררה

כ ארץ מזט התמוטטה ארץ: גוע תנוע ארץ בשכור

והתנודרה כפלונה וכבר עליה פשיעה ונפלה ולא

תוסיף קום: והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא

המרום במרום ועל מלכי הארמה על הארמה:

ואספו אספה אסיר על פור וסגרו על מסגר ומלב

ימים יפקדו: וחפרה חלכנה ובושה החמה כי מלך

יהוה צבאות בחר ציון ובירושלם ונגד זמניו כבוד:

יהוה אלהי אתה ארוממה אודה שמך כי

עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן: כי שמת מעיר

לפל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם

לא יבנה: על כן יכבדה עם קרית גוים עריצים

ייראוה: כי הית מעוז לדל מעוז לאכיון בצר לו

מחסה מזרם צל מהרב כי רוח עריצים כזרם קוד:

ה כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר

עריצים יענה: ועשה יחנה צבאות לכל

העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים

שמנים ממחים שמרים מזמקים: ובלע בהר הזה פני

הלוט הלוט על כל העמים והממכה הנסוכה על

כל הגוים: בלע הפות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה

מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי

יהוה דבר:

16

† macies
† perfidiam,
† Jer: 12: 7

19

† 21, 2

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

Et dicit in die illa, ecce ego posui ille: expectavimus eum, et servabit nos. Et dominus, expectavit eum, exultabit, et iactabit in salute eij.

† palca.

† sterquilinio
† obicibus.

ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו וישוענו זה יהיה קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כִּי־תָנוּחַ יְהוָה בְּהַר הַזֶּה וּנְדוּשׁ מוֹאֵב תַּחְתּוֹ כַּהֲרוּשׁ מִתְּפֹן בְּמִי־מִדְמָנָה: וּפְרֵשׁ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כְּאִשֶׁר יִפְרֵשׁ הַשַּׁחֲחָה לְשִׁחֹרֵת וְהַשְׁפִּיל גִּיאֹתָו עִם אַרְבֹּת יָדָיו: וּמִבְצָר מִשְׁגָּב חוֹמֹתֶיהָ הַיַּחַשׁ הַשְׁפִּיל הַגִּיעַ לָאָרֶץ עַד־עַפְר:

et pende portas, et respiciatur gurgis: supra cisternas scribalas.

Fidèle in Domino vobis in peccatis: un quia in Domino Dominus est: pro seculorum.

Domine juba (vult) rectitudines: o recte (o dom) orbitam iusti librabis. Etiam scilicet iudicium tuorum Domine, expectavimus te, ad romanum et ad memoriam tui festi de siderum arinae (nostrae). anime mea defileavit in peccatis, etiam spiritus meo in iniquitate mei manebat te: nam cum iudicia tua fuerint tenae, iustitiam dederunt habitabiles orbitas. Inania est iudicium non iudicium iustitiam in terra recedat nam mihi, agit: et non videbit saltem similitudinem Domini.

בְּיוֹם הַהוּא יוֹשֵׁר הַיִּשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עוֹלָנוּ אִישׁוּעָה וְשִׁית חוֹמֹת וְחָל: פָּתְחוּ שַׁעֲרִים וּיָבֵא גוֹי־צְדִיק שֹׁמֵר אֲמָנִים: יֵצֵר סִמּוֹךְ תֵּצֵר שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם כִּי־בָהּ בְּטוּחַ: בְּטַחוּ בַיהוָה עַד־יְעַד כִּי־בִיָּה יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים: כִּי־הַשַּׁח יִשְׁבִּי מִדוֹם קִרְיָה נִשְׁבָּה יִשְׁפִּילָנָה הַיִּשְׁפִּילָה עַד־אֶרֶץ יַגִּיעַנָה עַד־עַפְר: תִּרְמַסְנָה רַגְלֵי־רַגְלֵי עֵינֵי פֹאֲמֵי דָלִים: אֲרַח לְצְדִיק מִיִּשְׂרָאֵל יִשָּׁר מַעְגָּל צְדִיק תִּפְלֵם: אֵף אֲרַח מִשְׁפָּטֶיהָ יְהוָה קִינּוּהָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תֵּאוֹת־נַפְשׁ: נַפְשֵׁי אֲוִיֹתֶיךָ בְּלִילָה אֶף־רוּחֵי־בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךְ כִּי־כְאִשֶׁר מִשְׁפָּטֶיהָ לָאָרֶץ צֶדֶק לְמַדְיִשְׁבֵּי תִכְלֵי יְהוָה דָּשַׁע בְּלִי לְמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכוֹחֹת יִשְׁפִּיל וּבִל־יִרְאֶה גִיאֹת יְהוָה: בְּלִי־יַחֲוִיוּ וַיַּחֲוִי וַיִּבְשׂוּ קִנְיָתָ עִם אֶף־אֵשׁ צְרִיבָה תֹאכְלֵם: יְהוָה תִּשְׁפֵּת שְׁלוֹם לָנוּ כִּי־גַם־כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פְעֵלָת לָנוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵלּוֹנוּ אֲדָנִים וְזִלְתָּהּ לְבָד־בָּהּ נוֹכִיר שְׁמֶךָ מִתִּים בְּלִי־יְהוָה רַפְּאִים בְּלִי־יִסְמוּ לְכֹן פְּקֻדָת וּתְשִׁמִּידָם וְתֹאבֵד בְּלִי־זִכְרֵ לָמוּ: יִסְפֵּת לְגוֹי יְהוָה מוֹ יִסְפֵּת לְגוֹי נִכְבֹּדָת רַחֲמֵת כָּל־קְצוֹי־אֶרֶץ: יְהוָה בְּצֵדֶר פְּקֻדָה צְקוֹן לַחֵשׁ מוֹסְרָה לָמוּ: כְּמוֹ הָרָה מִקְרִיב לָלֶדֶת תַּחֲוִיל תִּזְעַק בַּחֲבִלָה כֹּן הֵינּוּ מִפְּנֵיךָ יְהוָה: הָרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יִלְדֵנוּ רוּחַ יִשׁוּעָתָ בְּלִי־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבִל־יִפְלוּ

CAP. כו XXVI. Et hymnus: ad vltima spectans tempora.

במו ק' 10. v.

יפלו ישבתי תבל יחיו מתיה נבלתי יקומון הקיצו ורננו רג
 שכני עפר כי טל אורת טיה וארץ רפאים תפיל
 כ לה עמי בא בחדריה וסגר דלתיה בערה חכי
 כמעטרגיע עדי עבור זעם: כיהנה יהוה יצא ממקומו
 לפקר עון ישכח ארץ עליו וגלתה הארץ את דמה
 א ולא תכסה עוד על הרוגיה: ביום ההוא
 יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוייתן
 נחש ברח ועל לוייתן נחש עקלתון והרג אריתמנין
 2 אשר בים: ביום ההוא כרם חמר ענו
 3 לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה
 4 לילה ויום אצרנה: חמה אין לי מיויתנני שמיר שית
 ה במלחמה אפיעה בה אציתנה יחד: או יחוק כמעו
 6 יעשה שלום לי שלום יעשה לי: הבאים ישרש יעקב
 יצין ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה:
 7 הכמכת מכהו והכוו אס כהרג הרגיו
 8 הרג: בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה
 9 ביום קדים: לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
 הסר חטאתו בשומו: כל אבני מזבח כאבני גר
 י מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה בדר
 נה משלה ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירפין
 11 וכלה סעיפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באות
 מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא
 ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו:
 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת
 הנהר ערנחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני
 ישראל:
 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האבדים
 בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים זה שתהו ליהוה
 בחר

*Vivunt mortui sui et hoc cadaver
 meum respiciunt. Ecce infirmitas
 habilitate pulveris. 1
 2. Reg. quia non est olivum cog
 4:39. Tudy, et terra operatur ea
 † occul- tate facie
 tate facie populi mi, inque-
 tate facie in conclavia tua. 2
 claudite januam tuam super te
 Abfionde te velut papulem in
 momento, donec transeat*

† tortuo-
 sum
 † oblon-
 gus. Job.
 26: 13.
 † Deut.
 32: 14.

† inva-
 dam
 † succen-
 dam ralicabit solum. Nonchil
 et gorminabit sicut, sed in-
 plibunt faciem orbis pover-
 tu.

† cum
 mensu-
 ra
 † calcis

† 6gil-
 latim

CAP. 26.
 XXVII.
 Occiso Levi-
 thane, Diabo-
 lo & Anti-
 christo, pax
 summa erit.

השבח ב'ק' 4. ה'צ' בח'ק. 3. יתירו. 20. יתירו. 10.
 קמין בשרהא. 10.

18 מים ישטפו : וכפר בריתכם את-מות והזיתכם את-

שאר לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו

19 למרמס: מדי עברו יקה אתכם כבבקר בבקר יעבר

כ ביום ובלילה והיה קצועה הבין שמועה : פי קצר

המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתננס : פי כהר-

פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו

2 זר מעשהו ולעבר עבדתו נכריה עבדתו : ועתה אל-

תתלו צצו פי יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי

מאת אדני יהוה צבאות על-כל הארץ :

23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי :

24 הכל היום יהרש החרש לורע יפתח וישדר ארמתו :

כה הלוא אם-שנה פניה והפיץ קצה וכמן זרק ושם חטה

26 שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו : ויסרו למשפט

27 אלהיו יורגו : כי לא בחרוץ יודש קצה ואופן עגלה על-

28 כמן יוסב כי במטה יחבט קצה וכמן בשבט : לחם יורק

כי לא לנצח אדוש ירושנו והמס גלגל עגלתו ופרשיו

29 לא ידקנו : גם-זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא

עצה חגדיל הושיה :

א הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה

2 חנים ינקפו : והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה

3 והיתה לי כאריאל : והניתי כדור עליך וצרת עליך

4 מצב והקימתי עליך מצרות : ושפלת מארץ מדברי

ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר

ה אמרתך תצפצה : והיה כאבק דק המון זריה וכמן

6 עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם : מעם יהוה

צבאות הפקר ברעם וברעש וקול גדול סופה ומערה

7 ולחב אש אוכלה : והיה כחלום חזון לילה המון כל-

הגוים הצבאים על-אריאל ומל-צביה ומצרתה

והמציקים

י.קמץ בזק v. 28. ס. בדגש v. 27.

cleril fontium comolis (ferrosi) (Anst. sig) intelligit auctorem. I + stratum.

f defignatum. f principale.

mirificavit consilium, magnificavit gloriam. vni deit. et vni deit. et vni deit. et vni deit.

ff molestia in coror. Thr. 1. 5. f 22. 18.

f sulite. 30. 18.

f munitio. Ez. 19. 9.

Iudicii mitigatio.

f Exod. 9: 31.

f per tribulam. Amos 1. 3.

CAP. כט. XXIX. Excidium Hierosolymae.

f statione.

והמציקים לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל

והקיץ ורקדו נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה

והקיץ והנה עלה ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-

9 appe-
rens.

הגוים הזכאים על הר ציון: התמהמהו

ob incolarum
caecitatem,

ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יזון נעו ולא שכרו:

33:25.

כי נסך עליכם יהוה רוח מרדמה ויעצם את עיניכם

את הנביאים ואת דראשיכם החזים כסה: ותהי לכם

חזות חלל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל-

יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי

חתום הוא: ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר

קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר

hypocrisis &
caecitas

אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו

רחק ממני ותהי ידאתם אתי מצות אנשים מלמדה:

13. et dixit Dominus: Quod appropin-
quavit populus iste in ore suo, et in
labijs suis honoraverunt me, et
cor ejus elongavit se a me: et sicut timor
coram me manifestatum est os suum.
(propheta: qui benedixit me manda-
tum hominum, et ab eis docetur.)
14. Ideo ecce ego abduco ad mirandum
dum cum populo isto mirabile, et
miraculum: et sicut sapientia
sapientium ejus, et intelligentia in-
telligentium ejus abscondet se.
15. The profanitas istius, et a Domino
se abscondet, et sicut
est sicut in senectute ejus
dicitur, et dixerunt, Ave in
dignus est nos, et quis cognoscit
et nos?
16. Quae praesentia vestra: et sicut
sicut in senectute ejus
dicitur, et dixerunt, Ave in
dignus est nos, et quis cognoscit
et nos?

לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא

ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו הסתתרו

הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה

perverstita-
tem suam.

במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו: הפככם

אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא

עשני ויצר אמר ליצרו לא הכיין: הלא עוד מעט מזער

ישב לבנון לכרמל והכרמל ליצר יחשב: ושמעו ביום

Vnde Iudai
reprobandi
Ethnici reci-
piendi.

ההוא חרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים

תראינה: ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם

בקדוש ישראל יגילו: כי אפם עריץ וכלה לין ונכרתו כ

כל שקדי און: מחטיאי אדם כדבר ולמוכיח בשער

3 illa-
queant.

יקשון ויטו בתהו צדיקו

לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר

Reliquit Iud.
saluanda.

פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פגיו

יחולו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבן וקדישו שמני

3 pale-
scens.

קקק כ Ttt 2 והקדישו

והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו :
4 וידעו תעיר רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח :

CAP. L
XXX.
Iudaei rebel-
libus ex A-
gypto auxilia
quarrentibus
denunciatur
iudicium.

א הוי בגנים סודרים נאם יהוה לעשות עצה
ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות הטאת
2 על הטאת : ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
3 לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים : והיה לכם
4 מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה : כי
ה הוי בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו : כל הבאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם
לחרפה :

† fiducia

6 מי שא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם
אפעה ושרף מעופף ישאו על בתי עזרים חיליהם
ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו :

† dorfo.

7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רחב הם
8 שבת : עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה
9 ותהי ליום אחרון לעד עד עולם : כי עם מרי הויה

† men-
daces.

בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה :
י אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו
לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות :

† illu-
sio-
nes.

11 סורו מני דרך הטו מני ארץ השביתו מפנינו את
12 קדוש ישראל : לכן כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוו ותשענו

† tumés.

13 עליו : לכן יהיה לכם העון הזה כפרין נפל נבעה
בחומרה נשנבה אשר פתאם לפתע יבוא שכרה :
14 ושכרה בשבר נבל יוצרים כחות לא יחמל ולא ימצא
במכתתו חרש לחתורת אש מיקוד ולחשוף מים

† 29: 5.

† in frag-
mento
cius.

טו כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תחיה
גבורתכם

† de foco Nam sic dixit Domi-
† Ez. 47: 10 et domus sanctus
† II. Quasi: In quibus et requie
Solvi erit. In quibus et de
spe erit. In quibus et de
voluptat.

† poenitentia
† fiducia.

ב' נ' בצרי II. v. עירים ק' 6. v.

†differ-
fione

וְנָחַת זְרוּעוֹ יִרְאֶה בְּזַעַף אֶף וְלַחֵב אֵשׁ אֹכְלֵהָ נִפְּץ
 3 1 וְזָרַם וְאִכְנֹן בְּרֹד : כִּי־מִקּוֹל יְהוָה יִחַת אֲשׁוּר בְּשֹׁבֵט
 3 2 יִכְרֶה : וְהָיָה כָּל מַעֲבַר מִטָּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר יִנְיַח יְהוָה
 עָלָיו בְּתַפְסִים וּבִכְנָרוֹת וּבְמִלְחָמוֹת הַנוֹפֵף נִלְחַס־בָּהּ :
 3 3 כִּי־עָרוֹךְ מֵאֲתָמוֹל תִּפְתָּה גַם־הוּא לַמֶּלֶךְ הוֹכֵן הַעֲמִיק
 הָרַחֵב מִדְּרֹתָהּ אֵשׁ וְעֲצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַרַת יְהוָה כְּנַחַל

†Ex. 24:
9.

CAP. לא.
XXXI.
Repetitio su-
perioris vati-
cini, quoad
comminatio-
nem & pro-
missionem.

א גִּפְרִית בְּעֶרְהָ בָּהּ : הוּא הַיְרֻדִים מַעֲרִים
 לְעֹזְרָה וְעַל־סוּסִים יִשְׁעֶנּוּ וּיִבְטְחוּ עַל־רֶכֶב בִּי רֹב וְעַל
 פָּרָשִׁים כִּי־עֲצָמוּ מֵאֵד וְלֹא יִשְׁעוּ עַל־קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 2 וְאֵת יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ : וְגַם־הוּא חָכֵם וַיִּבְנֵא לָעַ וְאֵת־
 דְּבָרָיו לֹא חִסֵּד וְקָם עַל־פִּיֹת מַרְעִים וְעַל־עֵזְרֹת פְּעֻלֵי
 3 אֲזוּן : וּמַעֲרִים אָדָם וְלֹא־אֵל וְסוּסֵיהֶם בִּשְׂרָ וְלֹא־
 רוּחַ וַיְהוֹרֶה יִשְׁתַּיְדוּ וְכִשְׁל עֹזֵר וְנִפְּל עֹזֵר וַיַּחֲדוּ כָּל־ם
 4 יִכְלִיוֹן : כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה אֵלֵי כֹה־אֲשֶׁר
 יִהְיֶה הָאָרֶץ וְהַכְּפִיר עַל־טְרַפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מֵלֶא
 רְעִים מִקּוֹלָם לֹא יִחַת וּמִהַמוֹנָם לֹא יִעֲנֶה כֵּן יִרְדַּ יְהוָה
 חֲבָאוֹת לִצְבָא עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעוֹתָהּ : כַּצְּפָרִים
 עֲפוֹת כֵּן יִגַּן יְהוָה חֲבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלַם בְּנוֹן וְהַצִּיל פְּסוּחַ
 7 וְהַמְלִיט : שׁוּבוּ לְאֲשֶׁר הַעֲמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי
 בָּיֹס הָהוּא יִמְאֹסוּן אִישׁ אֶלְיָלִי כַסְפוֹ וְאֶלְיָלִי זָהָבֹו אֲשֶׁר
 8 עָשׂוּ לָכֶם יָדֵיכֶם חֲטָא : וְנִפְּל אֲשׁוּר בְּחָרֵב לֹא־אִישׁ
 וְחָרֵב לֹא־אָדָם תֵּאכְלֶנּוּ וְגַם לֹו מִפְּנֵי־חָרֵב וּבַחֲזוֹרָיו
 9 לִמָּס יִהְיוּ : וְסָלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבֹר וְחָתוּ מִנָּס שָׂרָיו נָאֵם־
 יְהוָה אֲשֶׁר־אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וּתְנַוֵּר לוֹ בִּירוּשָׁלַם :

†Sicut avies replantes, sic protulit de-
 missis exercitiis super Jerusalem, et
 regibus et liberando, transfundo al se-
 vando.
 †Con vulsimini, ad occid. in quo pro-
 fun daverunt deflectionem, et
 Paul.

CAP. לב.
XXXII.
Messie eius-
que regni de-
scriptio.

א הֵן לַצְּדָק יִמְלֹךְ מֶלֶךְ וּלְיִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט
 2 יִשְׂרָו : וְהָיָה אִישׁ כְּמַחְבְּאוֹרוֹחַ וּסְתֵר זָרַם כְּפִלְגֵי־מִים
 3 בְּצִיּוֹן כְּעֵל סָלַע־פְּבַד בְּאֶרֶץ עֵינָהּ : וְלֹא תִשְׁעִנָּה
 4 עֵינֵי רְאִים וְאֲזַנֵי שְׁמַעִים תִּקְשָׁבְנָה : וּלְבַבְנִמְהָרִים יִבְּזוּ
 לְדַעַת

†latiba-
lum
† 25: 5.

יפתח בֶּסֶף 3. קמץ בזק 4. היא ק 33. נבס ק 32. v.

† balbo-
rum
† avaro,
v. 7.
† hypo-
cristin
† v. s.

לדעת ולשון עלגים תטהר לדבר צחורת : לא יקרא ה
 עור לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע : כי נבל נבלה 6
 ידבר ולבו יעשה און לעשות חנה ולדבר אל יהודה
 תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר : וכלי 7
 כליו רעים הוא זמורת יעין לחבל עננים באמרי
 שקר ובדבר אכזון משפט : ונדיב נדיבות יעין והוא 8
 על נדיבות יקום : נשים שאננות 9
 קמנה שמענה קולי בנות בטחורת האזנה אמרתי :
 ימים על שנה תרגנה בטחורת כי כלה בציר אסה י
 בלי יבוא : חררו שאננות רגזה בטחורת פשטה וערה 11
 וחגרה על חלצים : על שדים ספרים על שדי חמר 12
 על גפן פריה : על ארמת עמי מוץ שמיר תעלה כי 13
 על כל בתי משיש קריה עליזה : כי ארמון נפש המון 14
 עיר עזב עפל נבחר היה בעד מערות עד עולם משיש
 פראים מרעה עדרים : עד יערה עלינו רוח מפרום 15
 והיה מדבר לכרמל ו כרמל ליער יחשב : ושכן במדבר 16

secuturs fu-
daz defola-
tio,

† specula

vfsque ad ef-
fufionem spi-
ritus

17. *et al. et opus pifihae rex, al. cul-
tus iustitiae requifca et fida-
cia pop. in fecula.*
 18. *et habitabit populo meo in habi-
taculo pacis, et in habitaculo fci-
dacionum, et in requie tranqui-
lit.*

משפט וצדקה בכרמל תישב : והיה מעשה הצדקה 17
 שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם : וישב 18
 עמי בנור שלום ובמשכנות מכטחים ובמנוחת
 שאננות : ובדר ברדת היער ובשמלה תשפל העיר : 19
 אשיריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור כ
 והחמור : הוי שודר ואתה לא שודר ובוגד א
 ולא בגדו בק בחתימה שודר תוישר כגלתך לבגד
 יבגדו בק : יהיה חגנו לה קוינו היה זרעם 2
 לבקרים אף ישועתנו בעת צרה : מקול המון נדרו 3
 עמים מרמתך נפנו גוים : ואפה שללכם אפה 4
 החסיל במשקנבים שקק בו : נשגב יהיה כי שכן מרום ה
 מלא ציון משפט וצדקה : והיה אמונת עתיה חסן 6
 ישועת

† gran-
dinabit
† cum
humili-
tate

§ quan-
do ab-
solvetis

† celsitu-
do
† juxta
discuz-
sum
† locu-
starum

CAP. לג.
XXXIII.
Poena hostiu
Ecclesie, pre-
cibus fidelium
exortata.

v. 15. קמץ בזק v. 14. ענייסק. ibid. קמץ בזק v. 7.
הש ברגש v. 1. והכרמל ק

ישועת חכמת ודעת יראה יהוה היא אוצרו :

7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום
 8 מר יבכיון : נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית
 9 מאם ערים לא חשב אנוש : אבל אמללה ארץ
 החפיר לבנון קמל היה השרון בערבה ונער בישן
 וכרמל : עתה אקום יאמר יהוה עתה ארוכם עתה
 אנשא : תהרו חיש תלדו קש רוחכם אש האכלכם :
 והיו עמים משרפות שיר קוצים כסוחים באש יצתו :
 שמעי רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים
 גברתי : פחדו בציון חטאים אחזה רעה הנפים מי
 יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם : הלק
 צדקות ודבר משרים מאם בכצע מעשקות נער כפיו
 מתמך בשחר אמם אנו משמע דמים ועצם עינו
 מראות ברע : הוא מרומים ישכן מצרות סלעים
 משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים : מלך ביפו תהויה
 עיניך תראינה ארץ מרחקים : לפך יהנה אימה איה
 ספר איה שקל איה ספר את המגדלים : את-עם
 נושעו לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין
 כינה : חוה ציון קריתמו עדנו עיניך תראינה ירושלם
 נוה שאנן אהל בל-יצען בל-יסע יתרתיו לנצח וכל-
 חבליו בל-ינתקו : כי אם-שם אדיר יהוה לנו מקום-
 נהרים יארים רחבי ידים בל-תלך בו אני-שיטוצי אדיר
 לא יעברנו : כי יהוה שפטנו יהוה מהקקנו יהוה מלבנו
 הוא יושיענו : נטשו חבליה בל-יחזקו בן-תרנם בל-
 פרשו גם אז חלק ער-שלל מרבה פסחים בזו בו :
 ובל-יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון :

7 † robu-
 ftus co-
 rum
 8
 9 † emar-
 cuit, 19:
 6.
 I I f 5: 24.
 I 2 † PC 86:
 17.
 I 3
 I 4
 10 † (coram)
 focus
 † Prov.
 28: 16.
 † obru-
 rans 29:
 10.
 I 7
 I 8
 I 9
 † obfir-
 matum
 † diffipa-
 bitur
 2 I
 † remi
 2 2 Non dormio iudex neque domi-
 nus legi stabili habes. Domus
 2 3 Nonne iussu te ualuit nos.

Vnde pax & salus conuer-
 sis & fideli-
 bus;

א קרבו גוים לשמע ולאפים הקשיבו השמע
 הארץ ומלאה תבל וכל-צאצאיה : כי קצף ליהודה
 על

פתח v. 11. קמץ בזק. v. 10. פתח באתנה. ib. קמץ בזק. v. 9.
 דב בסגול. v. 23. הע בקמץ. v. 20. פתח בסף. v. 12. באתנה

CAP. לר.
 XXXIV.
 Impius autem
 exitium eue-
 niet.

על כל הגוים וחקיה על כל צבאם החרימם נתנם
 למבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו 3
 הרים מדמם: ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר 4
 השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מפני וכנבלת
 מתאנה: כירותה בשמים חרבי הנה על אדום תרר ה
 ועל עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם 6
 הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב כליות
 אילים כי זבח ליהוה בכצרה וטבח גדול בארץ אדום:
 וירדו ראמים עפים ופרים עם אפירים ורותה ארצם 7
 מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת 8
 שזומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה 9
 לנפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא י
 תכרה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח
 נצחים אין עבר בה: וירשוה קצרת וקפור וינשוף 1
 וערב ישכנו בה ונטה עליה קורתו ואבני בהו: חריה 2
 ואי דשם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ועלתה 3
 ארמניה סידים קמוש והוח כמבצריה והיתה נוה 4
 תנים חציר לבנות יענה: ופגשו ציים את אים וישעיר
 על רעהו יקרא אד שם הרגיעה לילית ומצאה לה 5
 מנוח: שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה 6
 אד שם נקבצו דיות אשה רעותה: דרשו מעל ספר 7
 יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא
 פקדנפי היא צוה ורוהו הוא קבצן: והוא הפיל להן 7
 גורל וירו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור
 ודור ישכנו בה: יששום מדבר וציה ותגל א
 ערבה ותפרח כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת 2
 ורנן כבוד הלכנון נמולה הדר הפרמל והשרון הפה
 יראו כבוד יהוה הדר אלהינו: חזקו ימים 3
 ררר Uuuu רפות

inpr. Edomo mytico, f. Antichristo.

Joel. 2, 20.

Kof 9, 6.

Lilith (nocturna) tmerula Jer.

16. Requiritur in libro Termini... Deut. 34, 13. et hinc est... 17, 11.

Cant. 2, 1. Exultationes 65, 18.

CAP. XXXV. Hinc letitia & felicitas summa liberatorum per Christum.

ית' רפה v. 11. קמץ בזק v. 10.

4 רבות וברכים בשלות אמצו: אמרו לנמהרי לב חזקו
 אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
 ה יבוא וישעבכם: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים
 6 תפתחנה: אז ידלג כאיל פפתו והרין לשון אלם כן
 7 נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב
 לאנם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר
 8 לקנה וגמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש
 יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים
 9 לא יתעו: לא יהיה שם אריה ופריון חיות בלי יעלנה
 י לא תמצא שם והלכו גאולים ופרווי יהוה ישבון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגו
 וגסו יגון ואנהרה:

Faridus
 locus,
 49:10.
 † semata

ii. er. gasset. una. ignon.

CAP. 17
 XXXVI.
 Rex Assy.
 Hierosoly-
 mam oppu-
 gnat, & per
 Rabfacan
 pollicitatio-
 nibus & blas-
 phemiis ad
 deditionem
 sollicitat.

א והיה בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
 מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם:
 2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה
 אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה
 3 העליונה במסלת שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן
 חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסוף
 4 המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל
 חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה
 ה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרתי אך דבר שפתים
 עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כן מרדת
 6 בן: הנה בטחת על משענת הקנה הר ציון הזה על
 מצרים אשר יסמך איש עליו ובה בכפו ונקבה בן
 7 פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי תאמר
 אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר חסר
 חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
 8 ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: ועתה
 התערב

התערב
 מיסם
 חשב
 לה
 עלי
 עליה
 ושבנא
 כי שמעו
 אשר
 שהתו
 האשים
 ולשתות
 כמלך
 מלך
 לא
 יהוה
 בן
 אמר
 אש
 וקחה
 ציון
 חזקיהו
 מלך
 מצרים
 הארץ
 יהוה
 כי
 בחלוק

אָמַר הַמְּזַכֵּר אֶל-חֻקֵּיהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֵת
 וַיְהִי כִּשְׁמַע חֶמְלֵךְ חֻקֵּיהוּ
 2 וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּתְכַּסּ בְּשָׂק וַיָּבֹא בֵּית-יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח
 אֶת-אֲלֵיָקִים אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְאֵת שְׁבַנָּא הַסּוֹפֵר וְאֵת
 זְקַנֵי הַכֹּהֲנִים מִתַּפְסִיס בְּשָׂקִים אֶל-יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אֲמוּן
 3 הַנְּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֻקֵּיהוּ יוֹם-צָרָה
 וְתוֹכַחַה וְנֹאצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי-בָאוּ בָנִים עִד-מִשְׁבַּר
 4 וְכַח אֵין לָדָה׃ אֲלֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת דְּבָרֵי
 רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ-אַשּׁוּר וְאָדְנּוּ לְחַרֵּף
 אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בְּדְבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 ה וַנִּשְׁאֵת תַּפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי
 6 הַמֶּלֶךְ חֻקֵּיהוּ אֶל-יִשְׁעֵיהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁעֵיהוּ כֹה
 תֹאמְרוּן אֶל-אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ-אַשּׁוּר
 7 אוֹתִי׃ הֲנִנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל-אֲרָצוֹ
 8 וְהִפְלִיתִיו בַּחֲרֹב בְּאֲרָצוֹ׃ וַיִּשָּׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת-
 מֶלֶךְ אַשּׁוּר נֹלָחַם עַל-לְבָנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מַלְכֵי־שׁ׃
 9 וַיִּשְׁמַע עַל-תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ-כוּשׁ לֵאמֹר יֵצֵא לְהִלָּחֵם
 י אִתְּךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חֻקֵּיהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל-חֻקֵּיהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֶל-יִשְׁאָרְךָ
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם׃
 11 בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
 12 אַשּׁוּר לְכָל-הָאֲרָצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנְצֵל׃ הֲהִצִּילוּ
 אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גִּזְזוֹן
 13 וְאַתָּה חָרָן וְרָצַף וּבְנִי עֵדֵן אֲשֶׁר בְּתִלְשָׁר׃ אִיֶּה מֶלֶךְ-
 חֲמַת וּמֶלֶךְ אֲרַפָּה וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרוֹיִם הִנֵּעַ וְעוֹה׃
 14 וַיִּקַּח חֻקֵּיהוּ אֶת-הַסַּפְרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ
 טו וַיַּעַל בַּיִת יְהוָה וַיִּפְרֹשֶׁהוּ חֻקֵּיהוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּתְפַּלֵּל
 חֻקֵּיהוּ

vid. 2. Reg. XIX.

F. Reg. 19: 5.

CAP. 37. XXXVII. Hiskias Esaiam confu-

ab eo divini auxilii spe erigitur,

& repetitis ab Afflyio minis ac blasphemis,

preces ad Deum fundens,

31 פרים: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש
 32 למטה ועשה פרי למעלה: כי מידו שלם תצא שארית
 ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה-
 33 זאת: לכן כה אמר יהוה
 אל-מלך אשור לא יבוא אל-העיר הזאת
 ולא יזרה שם הין ולא יקדמנה מגן ולא יספך עליה
 34 סללה: בדרך אשר בא בה ישוב ואל-העיר הזאת
 לה לא יבוא נאם יהוה: ונגותי על העיר הזאת להושיעה
 35 למעני ולמען דוד עבדי: ויצא מלאך יהוה
 ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף
 3 וישבימו בכקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך
 3 וישב סנחריב מלך-אשור וישב בנינוה: ויהי הוא
 משתחוה בית נסוך אלהיו ואדר מלך ושראצר בניו
 חבשו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר-
 חדן בנו מתתיו:

36 *Angelus sigillatus tribu-
 tus vis inferis. v. 26.
 Allegoriam angelus dicitur
 37 vae perussis carnis
 Affrigorum carum esse
 gladii quinq. mille.*

א בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן
 אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי
 2 מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר
 3 ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר-נא את אשר
 התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך
 4 עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
 5 והי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: הלך ואמרת אל-
 חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-
 תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף עלי זמיק חמש
 6 עשרה שנה: ומבף מלך-אשור אצילך ואת העיר
 7 הזאת ונגותי על העיר הזאת: וזה-לך האות מאת
 יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר:
 8 הנני משיב את-צל המעלות אשר ירדה
 במעלות

*prae cipi demissioe, quia moriens
 tu, et non vivas*

& ab hoste
 miraculose
 mox libera-
 tur.

ל. ה. ח.
 XXXVIII.
 Miskias in
 morbum le-
 thalem inci-
 dens, preci-
 bus proroga-
 tionem vitae
 ad 15. Annos
 impetrat.

signoque
 confirmatus.

במעלות אהו בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:

gratias
tori agit

מכתב לחוקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי 9

† per
excisionē

מחליו: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול י

† mundi

פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה 1

† Pf. 84. I 2

בארץ החיים לא אפיט אדם עוד עם יושבי הדל:

† Pf. 84. I 2

דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג דחי 2

† tabscidi I 3

מרלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני שנותי עד בקר 3

† Jer. 8. I 4

כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה

† Jer. 8. I 4

תשלימני: כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו 4

† sublati
sunt

עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני: מה אדבר ואמר 5

† Pf. 42. 5. I 6

לי והוא עשה אדרה כל שנותי עלמר נפשי: ארני 6

† fanum
servabis

עליהם יחיו ולכל בהן חי רוחי ותחלימני והחיני 7

*11) Ecco ad pacem (1) nam
ridado mibi a mercede
39, 4.
Ethi complexu of amore
animam meam a fovea
abolitionis, quia projecti post
legum bonum omnia peccata
mea.
† 78 legum, l. corpus.*

הנה לשלום מר לי מר ואמה השקת נפשי משחת בלי 7

† Pf. 42. 5. I 6

כי השלכת אחרי גוף כל חטאי: כי לא שאול תודך 8

† Pf. 42. 5. I 6

מות יחלף לא ישברו יורדי בור אל אמתך: חי חי 9

הוא יודך כמני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: יהוה כ

להושיעני ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה:

† fonte
zant

ויאמר ישעיהו ישאו רבלת האנים וימרחו על 2

השחין ויחי: ויאמר חוקיהו מה אות כי אעלה בית 2

יהוה:

בעת ההיא שלח מראך פלארן בן בלארן מלך פכל א

ספרים ומנחה אל חוקיהו וישמע כי חלה ויחוק:

† a. Reg.
30, 13.

וישמח עליהם חוקיהו ויראם את בית נכתה את 2

הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב

ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא

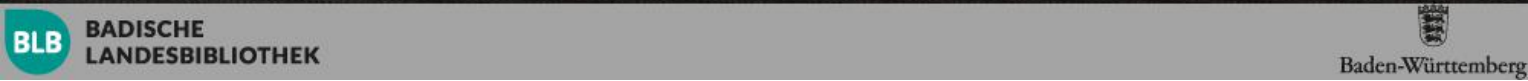
היה דבר אשר לא הראם חוקיהו בביתו ובכל

ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חוקיהו 3

ויאמר

לח לט
CAP.
XXXIX.
Legatis Ba-
byl. valetudi-
nem gratu-
tantibus, che-
sauros suos
ostentat,

ab Esai

propterea ca-
lligatus.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־אָמְרוּ הַגֹּשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ
 אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֻקֵיהֶוּ מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִכְּבֹל:
 4 וַיֹּאמֶר מִה־רָאוּ בְּבִיתְךָ וַיֹּאמֶר חֻקֵיהֶוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דְבַר אֲשֶׁר לֹא־הָרְאִיתִים
 הַבָּאוֹצְרֹתַי: וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיהֶוּ אֶל־חֻקֵיהֶוּ שִׁמְעֵדְבַר־יְהוָה
 6 צְבָאוֹת: הֲנֵה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂאִי כָל־אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ
 וְאֲשֶׁר אֲצֵרוּ אֶבְתִּיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּבְּל לֹא־יִתֵּר דְבַר
 7 אֶמֶר יְהוָה: וּמִבְּנֵי־אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקְחוּ
 8 וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִכָּל מַלְךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר חֻקֵיהֶוּ אֶל־
 יִשְׁעֵיהֶוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבְרַת וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה
 שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמָי:

CAP. 39. XL.
Messias con-
solator pro-
missus, eius-
que prodo-
mus.

וְנַחֲמוּ נַחֲמוּ עִמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַם
 וּקְרָאוּ אֵלֶיךָ כִּי מֵלֶאֱהָ צְבָאוֹהַ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי
 לִקְחָהּ מִיַּד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל־הַשָּׂמַיִתָּה:

קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבַר פְּנֵי דָרֶךְ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבָה מְסֻלָּח לְאֱלֹהֵינוּ: כָּל־גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה
 הִישָׁפְלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבָקְעָה: וְנִגְלָה
 כְּבוֹד יְהוָה וּרְאוּ כָל־בָּשָׂר יְהוָה כִּי פִי יְהוָה דָּבַר:

cum Apосто-
lorum choro.

קוֹל אֹמֵר קָרָא וַאֲמַר מֶה אֶקְרָא כָּל־
 7 הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל־חֲסֹדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יִבֶּשׂ חֲצִיר גִּבְל
 8 צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבְּהוּ אֲכֹן חֲצִיר הָעֵם: יִבֶּשׂ חֲצִיר
 גִּבְל צִיץ וְדָבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם:

הִרְגִּבָה עָלַי לֶךְ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הַרִימִי בְּכַף קוֹלְךָ
 מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם הַרִימִי אֶל־תִּירָאִי אֲמַר לְעַרְבֵי יְהוּדָה
 הֲנֵה אֱלֹהֵיכֶם: הֲנֵה אֲדַנִּי יְהוָה בְּחֹזֶק יְבוֹאוּ וּזְרָעוּ מְשָׁלָה
 לוֹ הֲנֵה שִׁכְרוּ אֶתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵינוּ: כָּרְעָה עֲדָרוֹ יָרֵעָה
 בְּזָרְעוֹ יִקְבְּצוּ טֵלָאִים וּבְתִיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל:

Messias deitas
attributis &
operibus di-
uinis adscri-
bitur.

מִי־מִדְּרַב בִּשְׁעָלוּ מֵיָם וּשְׁמַיִם בְּזָרְתָּ תִּפְּן וּפְל
 בְּשִׁלִישׁ

1. In solomoni, i. e. solomoni populo maris:
 2. Quasi murus erat.
 3. Quasi murus est eorum Jerusalem et claustrum
 ad eam, quod completa est militia ipsi,
 quod placitum est iniquitas: nam pat-
 cepit de manu Domini duplicem in-
 opem percuti sui.
 4. Vox clamantis in deserto, conplana-
 te viam Domini, i. e. paratam facite in so-
 litudine.
 5. Vallis siccabitur, quoniam duo testes
 non valent attestare, et quoniam non
 est collis humilitatis, i. e. et eius parum
 est in planitiebus.
 6. Insuperabilis gloria Domini:
 et videbunt omnes populos
 quod est Domini locum op.

1. Verbum Domini nostri stabit in se-
 culum.
 2. Vox Domini Domini cum forti veni-
 ed, et brachium eius dominans est:
 ecce merces eius cum eo, et opus eius
 1. ad faciem eius.
 2. Non solum pascet gregem suum, sed
 in brachio suo congregabit agnel-
 los, et in sinu suo congregabit: et
 1. 2. Icom. Sacer. Dei sanctificans
 plexus ducet leniter
 est

הַפְּטָרָה וְאַתְחֹנֶן. v. 8. פֶּתַח בְּאַתְנַח. v. 8.

† Prov. 16, 11.

† sicut gutta. † de fistula. Num. 24, 7.

† catenas. † destitutus. † Prov. 10, 7.

† sicut tenuc. † expandit eos.

בשֵׁלֶשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וְשָׁמַר בְּפִלֶס הַיָּם וּגְבֻעוֹת
 בְּמֵאוֹנִים : מִי־תִכַּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ : 3
 אֶת־מִי נוֹעֵץ וּבִינְיָהוּ וּלְמַדְהוֹ בְּאָרֶחַ מִשְׁפָּט וּלְפַדְהוֹ 4
 דַּעַת וְדַרְךְ חֲמוּנֹת יוֹדִיעֶנּוּ : הֵן גּוֹיִם כְּמֶרְ מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מו
 כְּמֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֲיִים כְּבַק יִטּוּל : וּלְכַנּוֹן אֵין הִי בַעַר 6
 וְחִיתוֹ אֵין הִי עוֹלָה : כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְדּוּ 7
 מֵאִפְסָם וְהָיוּ נִחְשְׁבוּ־לוֹ : וְאֶל־מִי תִדְמִיּוּן אֵל וּמַד־ 8
 דְּמֹת תַעֲרֹכּוּ־לוֹ : הַפֶּסֶל גִּסְרָה חֲרָשׁ וְצַרָה בְּזַהֵב 9
 דְּרַקְעָנוּ וְרַחֲמֹת כֶּסֶף צוּרָה : הַמִּסְכָּן תְּרוֹמָה עֵין־לֹא־ב 10
 דְּרַקְבִי יִבְחַר חֲרָשׁ חֲכָם יִבְקַשְׁלוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט :
 הָלוֹא תִדְעוּ הָלוֹא תִשְׁמְעוּ הָלוֹא הִנֵּה מְרֹאֵשׁ לְכֶם 21
 הָלוֹא הִבְיַנְתֶּם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ : הֵי־שֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ 22
 וְיִשְׁכְּיָהּ כַּחֲנֻכִּים הַנּוֹטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֶחֱל
 לִשְׁבֹת : הַנּוֹתָן רוּזִים לְאֵין שִׁפְטֵי אָרֶץ כִּתְהוּ עֵשָׂה : 23
 אֵף בַּל־נִפְטְעוּ אֵף בַּל־זִדְעוּ אֵף בַּל־שָׂרֵשׁ בְּאָרֶץ גּוֹעִים 24

26. *Allolileim sublimis* Ex. 15. *oculos vestros, et videte quos creaverit, ista proderunt numero suo executioni ipsorum.*
† ista omnia propter de homine ut amplius agnoscere visum, ut dicitur (Job. 41. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)
 28. *nonne nati, an non audire!*
† Sed Jacobi Dominus creavit et servavit terram, non fatigabitur nec laborabit, non est investigatio intelligentiae eius.
 29. *† Illius lassus fortitudo eius, et cui non sunt robur multiplicabit.*
 31. *† Illi expectantibus Dominum, non habund robur, ascendat ale si cui aquilae, current, ad non laborabunt, ibunt, et non lassabunt.*
 32. *† Ipse perit, gl. Kel, a rad. expectavit.*

וְגַם נִשְׂף בָהֶם וַיִּכְשׁוּ וַסְעֶרְהָ כְּקֶשׁ תִּשְׂאִים : וְאֶל־מִי כח
 תִּדְמִיּוּנִי וְאִשׁוּהָ יֹאמֶר קְרוּשׁ : שְׂאוּ־מְרוֹם עֵינַיִם בְּסוּרָא 26
 מִי־בָרָא אֶל־הַמְּוֹצִיא בְּמִסְפַּר צְבָאָם לְכֹל־כֶּסֶם בְּשֵׁם יְקֹדָא
 מֶרֶב אֲוִינִים וְאֲמִיץ כַּח אִישׁ לֹא נַעֲדָר : 27
 לֵמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּדְּרָה דְרַכִּי 27
 מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי יַעֲבֹר : הָלוֹא יִדְעַת אִם־לֹא 28
 שָׁמַעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרָא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעָרָה
 זֶלֶא יִדְעַת אֵין חֲקֵר לְתַבּוּנָתוֹ : נְתוּלֵיעָרָה כַּח וּלְאֵין אֲוִינִים 29
 עֲצֵמָה יִרְבֶּה : וַיַּעֲפוּ נַעֲדִיסוֹתָיו וּבַחֲוָרִים כִּשְׁוֹל יִכְשְׁלוּ :
 וְקוּי־יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח זֶעֱלוּ אֲבָר כְּנִשְׂרִים יִרוּעוּ וְלֹא 31
 יִדְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ : הַחֲרִישׁוּ אֱלֹהִים אֲוִינִים
 וְלֵאמִים יַחֲלִיפוּ כַח יִגְשׁוּ אֵין יִדְבְּרוּ יַחֲדוּ לְמִשְׁפָּט
 נְקַדְּבָה : מִי הַעִיר מִמּוֹדָה צְדָק וְקִרְאָהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן 2
 שֵׁשׁ שֵׁשׁ שֵׁשׁ Xxxx לפניו

הַפְּטַרְתָּ לְךָ קֹדֶשׁ 7. v. עַד כַּאן הַפְּטַרְתָּ וְאַתְחַזֵּן 26. v.

CAP. MA
 XLI.
 Messiam, qui olim Isaacem vocavit & ab hostibus liberavit, idem deinceps facere posse & velle.

וַיִּשְׁכַּלּוּ יַחְדָּו כִּי יִרְדֶּה עִשְׂתָּה זֹאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 בָּרָאָהּ׃
 2 1 קִרְבוּ דִיבְכֶם יֹאמְרוּ
 2 2 יְהוָה הִגִּישׁוּ עֲצָמוֹתֵיכֶם יֹאמְרוּ מִלֵּךְ יַעֲקֹב׃ יִגִּישׁוּ
 וַיִּגִּדּוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה הַרְשֵׁנוֹת׃ מִה הִנֵּה הִגִּירוּ
 וּנְשִׂימָה לְפָנָיו וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן׃ אוּ הַבְּאוֹרֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ׃
 2 3 הַגִּדּוּ הַתְּלוֹת לְאַהֲוֹר וְנִדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אֱהִי׃
 2 4 תִּיטִיבוּ וְתִרְעוּ וְנִשְׁתַּעֲה וְנִרְאָ יַחְדָּו׃ הֵן אַתֶּם מֵאֵין׃
 וּפְעַלְכֶם מֵאֵפֶע הוֹעֵבָה יִבְדֹּר בְּכֶם׃

t de eo, quod non est.

הַעֲרֹתַי מִצָּפוֹן וְיֵאת מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ יִקְרָא כֹה
 בְּשֵׁמִי וְיָבֵא סִנְיִים כְּמוֹ הַמֵּר וּכְמוֹ יוֹצֵר דְּמַס־טִיט׃
 2 6 מִי הַגִּיד מֵרֵאשׁ וְנִדְעָה וּמִלְּפָנַי וְנֹאמְרוּ צְדִיק אֵף אֵיךְ
 2 7 מִיִּד אֵף אֵין מִשְׁמִיעַ אֵף אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ דֹּאשׁוֹן
 2 8 לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנְסוּ וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשַׂר אֲתוֹן׃ וְאִרְאָ וְאֵין אִישׁ
 וְמֵאֵלָה וְאֵין יוֹעֵזִן וְאִשְׁאֵלִם וְיִשִּׁיבוּ דְבָר׃ הֵן כֻּלָּם אֵין׃

27. Pring ad Eijon (diciam) ecce
 epli: et iust. ferusalem Cuan-
 gelijam habo.
 Caput. 41. II.

1. ecce seruus meo iustas. in eo:
 electus meo, voluit anima mea
 (comp. facit) anipae meae): dedi
 spiritui meam iuxta eum iudici-
 um gentibus erige faciet!
 2. non clamabit, et non elurabit.
 neq. audire faciet in platea vob.
 ocm. suam.
 3. in lumen quassatum non comb-
 ret, et lumen caligans non ex-
 tinguet: iusto: ad veritatem adu-
 cet iudicium.
 4. non caligabit, nec frangebit, da-
 nec ponat in lege iudicium: et ad
 legem eij infutae exspectabant.

אִפֶּס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וְתוֹו נִסְכֵיהֶם׃
 אֲתִמְדָּו בְּחִדְרֵי רִצְתָּה נַפְשֵׁי נַתַּתִּי רוּחִי עֲלֵיךְ מִשְׁפֵּט
 לְגוֹיִם יוֹצֵא׃ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יִשְׁמִיעַ בְּחַוִּין
 קוֹלוֹ׃ קִנְיָה רִצְוִין לֹא יִשְׁבֹּר וּפְשֵׁתָה כֹהֵה לֹא יִכְבֹּה
 לֹאמֵת יוֹצֵא מִשְׁפֵּט׃ לֹא יִכְהֶה וְלֹא יִרְוִין עַד-יִישׁוּם׃
 בְּאֵרֶץ מִשְׁפֵּט וּלְתוֹרַתוֹ אִיִּים יַחֲלֹו׃
 כֹּה-אָמַר הָאֵל׃ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיֵהֶם רִמְעַ הַ

CAP. 41.
 XLIII.
 Hinc Deus
 Pater Mes-
 sian orbis
 commendat
 & beneficia
 ab eo paran-
 da omnibus
 explicat.

הָאָרֶץ וְצִאצִּיאָה נָתַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלֵיהָ וְרוּחַ הַלֵּלִים
 6 כֹּה׃ אֲנִי יְהוָה קְרִאתֶיהָ בְּעֶדֶק וְאִחֲזִק בְּיַד וְאִצְרֶיהָ
 וְאִתְנַה לְבִרְיֹת עִם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹת עֵינַיִם עוֹרוֹת
 7 לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסִיר מִבֵּית כְּלֹא יִשְׁבִּי הִשֵּׁה׃ אֲנִי יְהוָה
 הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא אֲחַד לֹא-אֲתוֹן וְתַחֲלֵתִי לְפִסְלִים׃
 הַרְאֵשׁוֹת הַגֹּה־בְּאוֹ וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מְגִיד בְּמִרְסֵם
 שִׁירוּ לַיהוָה׃ תִּמְצַחְנָה אֲשַׁמְעֵ אֲתֶכֶם׃
 שִׁשׁ שִׁשׁ שִׁשׁ שִׁשׁ Xxxx 2 שִׁיר

6. ego doming vocavi te in iustitia,
 et apprehendam in malum
 tuum: et custodiam te et dabo
 te in faedq. populi, in lucem
 gentium.
 7. iud. apertenda oculos coecor.
 et educendu e clausura vincula
 e domo carceris sodanley in
 tembr. of iudale.
 8. ego doming, hac (et) nomen me-
 us: et gloriam meam allen-
 non dabo: et (hac) laudem me-
 am sculptilibus.

ad gratias
 agendas ci-
 gentes

הַפְּמֵרֵת בְּרֵאשִׁית 5. וְזִנְרָאָה ק' 23. v.

excitat.

שיר חרש תהלתו מקצת הארץ יורדי הים ומלאו אים
 1 1 וישביהם : ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנו
 1 2 וישבי סלע מראש הרים יצוהו : ישימו ליהוה כבוד
 1 3 ותהלתו באים יגידו יהוה כנבור יצא כאיש מלחמות
 יעיר קנאה זרע אף יצוה על איביו ותגבר :

1 2 † clama- bunt.

† Zeph. 1:14.

1 4

Ioseph Messias loquens & promissa confirmat: introducitur.

החשיתל מעולם אחריש אתאפק
 1 5 כיולדרה אפעה אשם ואשאף יחד : אחרוב הרים
 וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתו נהרות לאים
 1 6 ואנמים אוביש : והולכתו עורים בדרך לא ידעו
 בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מושק לפניהם
 לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
 1 7 עובתים : נסגו אהור יכשו בשת הנטחים בפסל
 1 8 האמרים למסכה אתם אלהינו : החרשים

1 5 † exclama- bo.

† con- torto.

Inobedienti- bus & ingra- tis, impr. lu- dai, pena denunciatur.

1 9 שמעו והעורים הכיטו לראות : מי עור כי אם עבדו
 וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
 כ יהוה : ראית רבות ולא תשמד פקח אזנים ולא ישמע:
 20 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : והוא
 עם יבנו ושסוי הפח בהורים כלם ובנתי כלאים
 התבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמו השב:
 21 מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאהור : מי ינתן
 22 למשסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו הטאנו
 כה לו ולא אמו כדרכיו הלוח ולא שמעו בתורתו: וישפך
 עליו חמה אפו ועונו מלחמה ותלהטהו מסביב ולא
 ידע ותבערבו ולא ישים על לב :

ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב
 ויצרה ישראל אל-תירא כי גאלתיך קראתי בשמה לי
 אתה : כי-תעבר בפנים אתה אני ובנהרות לא
 ישטפה כיתלך כמו-אש לא תכזה ולהנה לא
 תבער

† Quare sic dicit Dominus, creator Iacob et formator tuus, Israel: No timas, quia redimite te, vocavi in nomine tuo, michi (scilicet) tu.

2. Cum transieris per aquas, tecum ego (erō); et si flumines non inundabunt te.

† 2. Cor. 8: 24. non timis, cum ambulaveris, et flumina non...

CAP. 43. XLIII. Repetita re- demtionis promissa & confirmatio in signis ac luculentia.

עד כאן הפטרת בראשית v. 21. ראות ק' v. 20.
 יקמץ בזק v. 25. למשסה ק' v. 23. פתח בסף v. 22.

*ardabil in te.
2) quia ego Dominus leg tuus sanctus
Israel servator tuus.*

3 תבער כף: כי אני יהוה אלוהיך קדוש ישראל מושיעה
 4 נתתי כפרה מצרים כוש וסבא מחתיקה: מאשר יקרת
 בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם מחתיקה ולאמים
 תחת נפשך: אלה תירא כד אתה אני ממזרה אביא ה
 זרעה וממערב אקבצך: אמר לצפון תני ולתימן אל- 6
 תכלאי הביאי בני מרהוק ובנותי מקצה הארץ: כל 7
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
 הוציא עסעור ועינים יש והרשים ואזנים למו: כל- 9.8
 הגוים נקבצו וחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
 וראשנות ישמיענו ותנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
 אמת: אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען

*Ego ipse sum, ante me rex est formatus
leg, et post me non erit.
1) ego ego, Dominus: et non est
praeter me servator.*

הדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוה לפני לא נוצר
 אל ואחרי לא יהיה: **11** אנכי אנכי יהוה

*13. Chiam a die (ex quoquam effel
dies) ego ipse sum) et non de
manu mea auerit) oporator,
et quis auerit id?*

ואין מבלעדי מושיע: אנכי הודתי והושיעתי והשמעתי **12**
 ואין פכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: גסמיום **13**
 אני הוא ואין מידרי מציל אפעל ומי ישיבנה:

† vctes

כה אמר יהוה גאלכם קדוש **14**
 ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים
 בלם וכשדים באניות רנחם: אני יהוה **15**
 קדושכם בורא ישראל מלככם:

כה אמר יהוה הנותן **16**
 בים הרך ובמים עזים נתיבה: המוציא **17**
 רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל- **17**

† II. 24: 8.

יקומו דעכו בפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות **18**
 וקדמניות אל תתבננו: הנני עשה חדשה **19**
 עתה תצמח הלוא הדעה אף אשים במדבר דרך
 בישמונהרות: תכבדני בית השדה מנים ובנות יענה כ
 כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשקות עמי
 שש ששג X x xx 3 בחירי

Ex gratia omnium conferuntur.

27 בחירי: עם זו יצרתי לי תהולתי יספרו: ולא אתי

28 קראת יעקב כי יצגעת בי ישראל: לא הבאת לי שח

29 עלתיך וזבחתיך לא כבודתי לא העבדתיך במנהגה ולא

30 הונעתך בלבונה: לא קניתי לי בכסף קנה וחלב

31 זבחה לא הרוחתי אף העבדתי בחטאותיך הונעתני

*Verisè fecisti me in occubis suis, la-
borare fecisti me in iniquitatibus suis.*

32 בעונתיך: אנכי אנכי הוא מחור פשעיך לכעני

*Ego, ego ipse delinq. (sunt) ma-
litiarum conceptus, propter me:
Et peccatorum tuorum non recor-
dabor.*

33 וחטאתיך לא אוקר: חזכני נשפטה יחד ספר אתה

34 למען תצדק: אביך הראשון חטא ומלציה פשעו בי:

35 ואחלה שחי קדש ואתגרה לחרם יעקב וישראל

CAP. מד. XLIV.
Spir. ty sancti dona vber-
sima pro-
mittit Mes-
sas.

36 לערופים: ועתה שמע יעקב עבדי

f Zeph.
2, 2.

37 וישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשה ויצרתי מבטן

38 יערה אלתיך עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: כי

39 אצקמים על צמא וגוילים על יבשה אצק רוח על

40 זרעה וברכתי על צאצאיה: וצמחו בבין חציר

130: 26.

41 בערבים על יבלי מים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא

42 בשם יעקב זה יכתב דרו ליהוה ובשם ישראל יכנה:

43 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות

*Et sic dixit Dominus rex Israel & redem-
tor ipse dicens quod dicitur: Ego ipse
et ego vocatus sum & procieli nomen Ieg.*

44 אני ראשון ואני אחרון ומבל עדי אין אלהים: ומי כמוני

27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

45 יקרא ויגידה ויערבה לי משומי עם עולם ואתיות

f exti-
meia-
tis

46 ואשר תבאנה יגידו למו: אל תפחדו ואל תרהו הלא

47 מאז השמעתיה ונגדתי ואתם עדי הוש אלוהי מבל עדי

48 ואין צור בל ידעתי: לצרי פסל כלם תהו וחמודיהם

49 בל יזעילו ועדיהם הפרה בל יראו ובל ידעו למען

50 יבשו: מי יצר אל ופסל נסה לבלתי הועיל: הן בל

51 חכרו יבשו וחרשים הפה מאדם יתקבצו כלם יעמדו

I 2 f Jer. 20:
3.

52 יפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצר ופעל בפחם

53 ובפיקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כהו גס רעב ואין

54 כח לא ישתה מים ויעף: חרש עציים נטה קו יתארהו

בשרד

pro diuina
sua potentia
& clementia,
qui careant
idola, quoru
vanitatem
demonstrat.

נקוד עליו v. 9. הפטרת ויקרא v. 21.

tcirculo

t anguli

tbuxum

toinum

f ramū.
Job 40:
20.

22) Volui et rubem inaeuaticah
mer tua, et celubi rubem pec-
cala tua: reuertere ad me, quia
in Domi te.

24) Ne dicit Dominus quod dicitur
et spalmator tuar ex uleco: So-
Dominus faciens omnia, expandens
caelos, et dicitur, expandens terram
a necum (a ne ipse)

f men-
dadium,
Jer. 50:
36.

fabylo

liberationem
ex captiuitate
Babylon.
pradicat

CAP. מד.
XLV.
Per Cyrum.

בשרד יעשהו במקצעות ובמהונה יתארהו ויעשהו
 כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכתת 14
 לו ארום ויקח תרודה ואלון ויאמין לו בעציו יער נמע
 ארו וגשם יגדל: והיה לאדם לבער ויקח מהם ויהם טו
 אפי ישיק ואפר לחם אפי יפעל אל וישתו ויעשהו
 פסל ויסגד למו: חציו שרף כמו אש על חציו בשר 6
 יאכל יצלה צלי וישבע אפי יחם ויאמר האח חמותי
 ראיתי אור: ושארתו לאל עשה לפסלו וסגוד לו 7
 וישתחו ויתפלל אליו ויאמר חצילני כי אלי אתה:
 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם כהשכיר 8
 לפתם: ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה 9
 לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף אפיתי על חציו
 לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לכל
 עין אסגוד: רעה אפר לב הותל חדהו ולא יציל את כ
 נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: זכר אלה 21
 יעמכו ישראל כי עבדי אתה יצרתיה עבד לי אתה
 ישראל לא תשנו: מחיתי כעב פשעיהו וכענן חטאתיה 22
 שובה אלי כי גאלתיה: רבו שמים כי עשה יהוה הריעו
 מהתנות ארץ פצחו הרים יער וכל עץ בו כי גאל
 יהוה יעקב וכי ישראל יתפאר: כה אמר יהוה גאל 24
 ויצדה מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע
 הארץ מיאתי: מפר אתות בדיסוקסמים יהולל משיב כה
 חכמים אחור ודעתם יסכל: מקים דבר עברו ועצרת 26
 מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה
 תבנינה וחרבותיה אקום: האמר לצולה חרבי 27
 ונהרתיה אוביש: האמר לכורשרעי וכל חפצי יושלם 28
 ולאמר לירושלם תבנה ותיכל תוקד: כה א
 אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרוד
 לפניו

v. 23. יתיר ו' v. 17. קמץ בזק v. 15. ו' זעירא v. 14.
 מאתי ק' v. 24. יעד כאן הפטרת ויקרא. קמץ בזק
 קמץ ברביע v. 26.

עוד :
 הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לאתהו
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד : לא בסתר
 דברתי במקום ארץ השדה לא אמרתי לזרע יעקב
 תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים :
 הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו כ
 הנשאים את עין פסלם ומתפללים אל אל לא
 יושיע : הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע
 זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין
 עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי :
 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד :
 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כפי לי תכרע
 כל ברך תשבע כל לשון : אף ביהוה לי אמר צדקות
 ועו עדין יבוא ויבשו כל הנחרים בו : ביהוה יצדקו כה
 ויתהללו כל זרע ישראל : פרע בר קרס נבו היו א
 עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא
 לעיפה : קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם
 בשכי הלכה : שמעו אלי בית יעקב
 וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים
 מני רחס : ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל
 אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט :
 למי תדמוני ותשוו ותמשלני ונרמה :
 הזלים זהב מכים וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורה
 ויעשהו אל יסגרו אף ישתחוו : ישארו על כתף
 יסבלו וינחחו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף
 יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו :
 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים
 על לב : זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד
 ש ש ש ש Yyyy אלהים

ad quem colendum gentes idololatricæ vna cum ludris inuitantur.

22. Je suis ad pe. et salvamini
 omnes domus terræ: quia ego deus
 et non est similis.
 23. Je ne jurais, esprit de ore neo
 juraba, verba (inquam) et quos
 non reperabam: quod mihi res
 vabitus omne genua jurabilom
 nis lingua
 24. Hic in d'opinio, mihi dixit
 Sual p'hibita R. Fortitudo
 25. In d'omino p'hibita m'lic
 et p'hibita omne
 schen Hoel.

v. 1.

† prodigi.

† viros prætiare vos.

CAP. מו XLVI. Idolorum Babyl. destructio & veri Dei manifestatio.

פתח בסוף 17.

אלהים ואפס כמוני : מניד מראשית אחרית ומקדם
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה :
קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף
דברתי אף אבי אנה יצרתי אף אעשה :

שמעו אלי אפירי לב הרחוקים מצדקה :

קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי

א בציון תשועה לישראל תפארתתי : רדיו ושבי על עפר
בתולת בת ככל שבי לארץ אין כפסא בת כשדים כי

לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה : קחי רחים ושחני

קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות :

תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע
גאלנו יהוה צבאות שמו

אדם : קדוש ישראל : שבי דומם ובאי בהשך בת כשדים כי

לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות : קצפתי על
עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמתי להם

רחמים על זמן הכבודת עלך מאד : ותאמרי לעולם

אהיה גברת עד לא שמתי אלה על לביך לא זכרת
ועתה שמעי זאת עדינה

אחריתה : הישגברת לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא

אשב אלמנה ולא אדע שכול : ותבאנה לך שתי
אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך

ברב כשפיך בעצמת הכריף מאד : ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך

ותאמרי בלביך אני ואפסי עוד : ובא עליך רעה לא

תרעי שחורה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותכא
עליך פתאם שארה לא תרעי : עמדו נא בחכרוך

וברב כשפיך באשר יבעת מעוררך אולי תוכלי הועיל
אולי תערוצי : נלאית ברב עצמתך יעמוד נא ויושיעך

הברו

CAP. 46.
XLVII.
Babylonis
eucisio tertia
& perpetua,
ciusque
causa.

† (ady
semi-
tam.

† o dclii-
cata.

† vidui-
tae.

† Ec. 7:
26.

קמץ בוק v. 11. h. v. Plant. utr. inchoat Cap. 47. v. 13. עצתי ק' v. 11. קמץ בוק v. 13.

7 abfer-
vatores.

7 2. Sam.
24: 7.

הִבְרֹוּ שְׁמֵי־הַחַיִּים בְּכֹכְבֵי־מִדְיָעִים לְחַדְשֵׁי־מֵאֲשֶׁר
 יָבֹאוּ עֲלֵיךָ: הִנֵּה הֵיוּ כְקֶשׁ אִשׁ שֶׁרָפְתָם לֹא יִצִּילוּ אֶת־
 נַפְשָׁם מִיַּד לְהִבָּה אֵין־נִחַלֵּת לַחֲמִס אֹר לְשֶׁבֶת נִגְדֹו:
 כֵּן הָיָה לָךְ אֲשֶׁר יִגְעַת סַחְרִיךָ מִנְעוּלֶיךָ אִישׁ לְעִבְרֹו מֹו
 תַעֲוֹ אֵין מוֹשִׁיעָה: שְׁמַעוּ־זֹאת בֵּית־יַעֲקֹב א

CAP. מח
 XLVIII.
 Inuectius in
 populum Iu-
 daicum Sal-
 uatorem re-
 pudiantem,

הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמִּי יְהוּדָה יֵצְאוּ הַנְּשָׁבְעִים
 בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכִּירוּ לֹא בְאֵמֶת וְלֹא
 בְּצִדְקָה: כִּי־מַעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 נִסְמְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: הַדְּאִשְׁנוֹת
 מֵאֹז הַנְּדַרְתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאֲשַׁמְעֵם פְּתָאִם עֲשִׂיתִי
 וְתִבְאֲנֶה: מִדַּעְתִּי כִי קֶשֶׁה אִתָּה וְגִיד בְּדוֹל עֲרַפְךָ
 וּמִצְחֶךָ נְחוּשָׁה: וְאֲגִיד לָךְ מֵאֹז בְּמִרְסֵי־תְבוּאָה הַשְּׁמַעְתִּיךָ
 פֶּן־תֵּאמַר עֲצִי עֵשׂם וּפְסָלִי וּנְסָכֵי צִוּם: שְׁמַעַת חוּה
 כְּלָה וְאַתָּם הַלֹּז־תִּגְדֹו הַשְּׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מַעֲמָה
 וּנְצֻרוֹת וְלֹא יִדְעָתָם: עֲתָה נִבְרָאוּ וְלֹא מֵאֹז וּלְפָנֵי־יוֹם
 וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן־תֵּאמַר הִנֵּה יִדְעִיתִן: גַּם לֹא־שְׁמַעְתָּ
 גַּם לֹא יִדְעֶת גַּם מֵאֹז לֹא־פִתְחָה אֹזְנֶךָ כִּי יִדְעִיתִי בְּנֹור
 הַתְּבוֹר וּפְשַׁע מִכְּטָן קָרָא לָךְ: לְמַעַן שְׁמוּ אֲאָרִיךָ אִפִּי
 וְתַחֲלִתִּי אַחֲסֵם לָךְ לְבַלְתִּי חֲכִירֶיךָ: הִנֵּה צִרְפְּתִיךָ

7 diffe-
rentiam.

7 pugil-
javit,
Thr. 22.

& inuitatio
 ad peniten-
 tiam,

וְלֹא בְקֶסֶף בְּחֲרִתֶיךָ בְּכוֹר עֲנִי: לְמַעַן לְמַעַנִי אֵעֲשֶׂה
 כִּי־אֵיךָ יִחַל וּכְבוֹדִי לֹא־אֶחֶר לֹא־אֶתֵּן:
 שְׁמַע אֵלֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאֵי אֲנִי־הוּא אֲנִי
 רֵאשׁוֹן אֵף־אֲנִי אַחֲרוֹן: אֵף־יָדִי יִסְדֶּה אֶרֶץ וְיִמִּינִי טַפְחָה
 שְׁמַיִם קָרָא אֲנִי אֵלֵיהֶם יַעֲמְדוּ יַחְדָּו: הַקִּבְעוּ כָלֵכֶם
 וְשִׁמְעוּ מִי כְּהֵם הַנִּגִּד אֶת־אֱלֹהֵי יְהוָה אֲהַבּוּ יַעֲשֶׂה חֲפֻצּוֹ
 בְּכָבֵל וּזְרָעוֹ בְּשָׂרִים: אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אֵף־קִרְאתִיו מֹו
 הַבְּאִתּוֹ וְהַצִּלֵּת דְּרָכּוֹ: קִרְבוּ אֵלַי שְׁמַעוּ־זֹאת לֹא
 מֵרֵאשׁ בְּפִתֵר דִּבַּרְתִּי מַעַת הָיִיתָה שֵׁם־אֲנִי וְעֲתָה אֲרַנֶּה
 ש ש ש ש 2 Yyyy יהוה

הוברי ק v.13.

לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכבש שרבו ושמש כי מרחמם י
 ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: ושמתני כל הרי לדרך י
 ומסלתי ירמון: הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה י
 מצפון ומים ואלה מארץ סיניס: רנו שמים וגילי ארץ י
 יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם:

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: י
 ותשכח אשה עלה מרחם בן בטנה גם אלה טו
 תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן על כפפים תקתיך י
 חומתך נגדי תמיד: כהרו בגיך מהרסוך ומחריבך י
 ממה יצאו: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באר י
 לך חייאני נאם יהוה כי כלם כערי תלפשי ותקשרים

כפלה: כי חרבתיך ושמתך וארץ הרסתך כי עתה י
 תצרי מישב ורחקו מבלעך: עוד יאמרו באזניך בני כ
 שבלך צר לי המקום גשה לי ואשבה: ואמרת בלבך י
 מי ילך לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה י
 ואלה מי גדל הן אני נשאתי לבדי אלה איפה הם:

כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידוי
 ואל עמים ארים נסי והביאו בליך בהצן ובנתך על
 פתך תנשאנה: והיו מלכים אמניך ושרותיהם י
 מיניקותיך אפים ארץ ושתחו לך ועפר רגליך ילחכו
 וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קני:

היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט: י
 כירכה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ כה
 ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע:
 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרוך י
 וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר

יעקב: כה אמר יהוה אי זה ספר א
 כריתות אמנם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר
 שששג 3 Yyy מברתי

הפמרת עקב 14. v. ופצחו ק' ibid. קמץ בז' 13. v.
 קמץ בז' 25. v.

fin sinu, Neh. 5: 13.
 t destr- ctionis
 t orbita- tes
 tremota

CAP. J. L.
 Repudium
 Synagoga.

ob repudiam Redemtionem & Doctorem O. M.

מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמפרתם ובפשעכם

2 שלחה אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה

הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן

בגערתי אהריב ים אשים נהרות מדבר תכאש דנתם

3 מאין מים ותמת בצמא: אלפיש שמים קדרות ושן

ארני יהיה נתן לי לשון

אשים כסותם: 4 למודים לדעת לעת את יעקב דבר יעיר בפקר בפקר

ה יעיר לי און לשמע כלמורים: ארני יהיה פתח לי און

ואנקי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גוד נתתי למפלים

ולחיי למרמים פני לא הסתרתי מפלמות ורק: וארני

יהיה יעור לי על-כן לא נכלמתי על-כן שמתי פני

8 בחלמיש ואדע כילא אבוש: קרוב מצדיקי מיריב

9 אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי וגש אלי: הן ארני

יהיה יעור לי מי הוא ירשיעני הן כלם כפגד יבלו עש

י יאכלם: מי בכם ירא יהיה שמע בקול

עברו אשר הלך חשבים ואין ננה לו יבטח בשם יהיה

י וישען באלהיו: הן כלכם קרחי אש מאזרי זיקות לבו

באור אשכם ובזיקות קערתם מדי היתה זאת לכם

א למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי

צדק מבקשי יהיה הפיטו אל-צור חצבתם ואל מקבת

2 בור נפרתם: הפיטו אל-אברתם אביכם ואל שרה

3 תחוללכם כי אתד קראתיו ואכרכהו וארפהו: כי

נהם יהיה ציון נחם כל-חרבתיה וישם מדברה כעון

וערבתה כגן יהיה ששון ושמחה ימצא בה תורה וקול

4 זמרה: הן הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו

כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע:

ה קרוב צדקי יצא ישעי חרעי עמים ישפטו אלי אים

יקוו ואל זרועי ייחלון: שאף לשמים עיניכם ותביטו אל-הארץ

† atrore.
Domingo dicitur dedit mihi linguam audientem, ad sciendum tempore (ut sciam) loqui, sive loquutione laico verbum qui.

Corripit me dedit periculis et gemitu meo, ad sciendum tempore (ut sciam) loqui, sive loquutione laico verbum qui.

I I † feintillis,
† in dolore
† effusionem.

Et levate in coelos oculos vestros et aspiciete ad

v. 3. עד כאן הפטרת עקב v. 4. דגש אחר שורק

CAP. 51
Li.
Credentibus
pax & salus
promittitur
Iudis &
gentibus.

*tanquam deus sum; non caeli licet
sumus confiscenti. hinc, et terra
sicut vestimentum pedis mei, et
habitatio eius similis mori-
entibus: et habitus meus sicut
erit, et infirmitas mea non conturbabit.*

הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד
תכלה וישביה כמו כן ימותו וישועתי לעולם תהיה
ועדקתי לא תחת:

tcalu-
mniis
tblarra

צדק עם תורת בלבם אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו: כי כבגד יאכלם עש וכצמר
יאכלם קס ועדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים:

De Gedeius
pioram.

עורי עורי לבשר עז ורוע יהוה עורי
כימי קדם דורות עולמים הלוא אתה היא המחצבת
רהב מחוללת מנין: הלוא אתה היא הפחרבת ים
מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים:

*11. Prædicatori Domini recordari
tas, et unius in syon can jubilo
et laetitia secuti sunt super caelum
coram: Gaudium et laetitia affe-
quent, singula peccata & peccata
12. Ego ego sum / sim / con blates
13. Ego ego sum / sim / con blates
14. Ego ego sum / sim / con blates*

והדווי יהוה ישוכנו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-
ראשם ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה:

179

Responsum
Christi.

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותירא

מאנוש ימות ומכן אדם חציר ינתן: ותשפח יהוה
עשה נומה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק כאשר פונן להשחית ואיה חמת
המציק: מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא

*16. Ego ego sum / sim / con blates
17. Ego ego sum / sim / con blates
18. Ego ego sum / sim / con blates*

יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע היס ויהמו גליו

יהוה צבאות שמו: ואשם דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה

לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה:

התעוררי התעוררי קומי ירושלם

f feces
v. 22.

אשר שתירת מיד יהוה את כוס חמתו את קפעת כוס

התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה מפל בנים ילדה

ואין מחזיק בידה מפל בנים גדלה: שתיים הנה

קראתיה מי יגור לה השד והשבר והרעב והחרב מי
אנחמה: בניה עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוה כ

flicet bubu-
lus, v. Deur.
14: 5.

מבמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: לכן שמעו

גא זאת עניה ושכרת ולא מיין:

כה

קמץ בזק v. 16. הא בקמץ v. 13. הפטרת. שופטים v. 12.

7. Iniquitas iniquitatis cogitationis... 8. non cogitationis meae... 9. quia... 10. non quem... 11. quia... 12. quia...

דְּרֵשׁ יְהוָה בְּחַיָּתוֹ קְרֹב : 6
יֵעֹב רִשְׁעֵי דַרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחְשַׁבְתּוֹ וְיֵשֶׁב אֶל יְהוָה
וְיִרְחַמְהוּ וְאֵל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֹּה לְסֻלּוֹת : כִּי לֹא
מַחְשַׁבֹתַי מַחְשַׁבֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נֶאֱמַר יְהוָה :
כִּי-גִבְהוֹ שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ כֵּן גִּבְהוֹ דַּרְכֵי מַדְרֵיכֶם
וּמַחְשַׁבֹתַי מִמַּחְשַׁבֹתֵיכֶם : כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְרֹג הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג
מִן-הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְהָ לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם-הִדְוָה אֶת-הָאָרֶץ
וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלֶחֶם לֶאֱכֹל : כֵּן
יְהִי דַבְרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יֵשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם-
עֲשֵׂה אֶת-אֲשֶׁר תִּפְצְצֵנִי וְהִצְלִית אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו : כִּי-
בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלּוֹם תִּגְבְּלוּן הַדְרִים וְהַגְּבֻעוֹת
יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכֹל-עֵצֵי הַשָּׁדֶה יִמְחֹאוּ-כֶּה : תַּחַת 3
הַנְּעֻזִין יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת הַסְּרָפֵד יַעֲלֶה הָרֶם וְהִיָּה
לְיְהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת : בְּרָא 4
אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קָרוֹבָה
יִשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת : אֲשֶׁר יֵאָמֵר יַעֲשֶׂה 2
זֹאת וּבְקִיּוֹם יִחְזִיק בָּהּ שִׁמְרֵ שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמְרֵ יְדוֹ
מַעֲשׂוֹת כֹּל-דָּע : וְאֵל-יֹאמֶר בֶּן-הַנְּכֹדִים הַגְּלוּהוּ אֶל-יְהוָה 3
לֵאמֹר הִבְדֵּל יְבִדִילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יֹאמֶר הַסְּרִים
הֵן אֲנִי עֵין יָבֵשׁ : כִּי-כֹה 4 אָמַר יְהוָה
לְסַרְסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר
הַפְּצֵתִי וּמְחִזְקִים בְּבִרְיָתִי : וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי ה
יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתְּנֶלְו אֲשֶׁר לֹא
יִכָּרֵת : וּבְנֵי הַנְּכֹדִים הַגְּלוּיִם עַל-יְדוּהָ 6
לִשְׂרָתוֹ וּלְאֶהֱבָה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִים כֹּל-
שִׁמְרֵ שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וּמְחִזְקִים בְּבִרְיָתִי : וְהִבְיֵאוּתִים 7
אֶל-הָרֶקֶד קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵיתִי תִפְלְתִי עוֹלְתֵיהֶם
וּבְחֵיהֶם לְרַצּוֹן עַל-מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתִי בֵית-תִּפְלָה יִקְרָא
תַּחַת 2 Zzzz לְכֹל

per veram potentiam.

Evangelii efficaciam.

CAP. 56. LVI. Repetita inuitatio, & admonitio ad tempus & fides gratia rite oblatuandum.

adiuncta promissione vniuersali.

ותחת ק' 13. הפטרת וילך כמנהג האשכנזים v. 6
ibid. פתח באמנה.

8 לכל העמים : גאם ארצו יהיה מקבץ נדחי ישראל

9 עוד אקבץ עליו לנקבציו : כל חיתו שחי אתיו לאכל

י כל חיתו ביער : צפו עורים כלם

לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים

י שוכנים אהבי לנום : והכלבים עזי נפש לא ידעו

שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרךם פנו

י איש לבצעו מקצחו : אתיו אקחהיין ונסבאה שכר

והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד : הצדיק אבר ואין

איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מכין קר

י מפני הרעה נאסף הצדיק : יבוא שלום ונחו על

משכבותם הלך נכחה : ואתם קרבנו

4 הנה בני עגנה זרע מנאף ותונה : עלימי תתענגו על

מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע

ה זרע שקר : הנחמים פאלים תחת כל עץ רענו שחטי

6 הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים : בחלקי נחל

חלקה הם הם גורלה גם להם שפכת נסד העליות

7 מנחה העל אלה אנחם : על הרגבה ונשא שמת

8 משכבה גם שם עליות לזבח זבח : ואחר הדלת

והמוחה שמת זכרונה כי מאתי גלית ותעלי הרחבת

משכבה ותכרת לה מהם אהבת משכבם יד חזרת :

9 ותשרי למלך בשמן ומרבי רחוק ותשלחי צירוף עד

י מרחוק ותשפילי עד שאורל : ברב דרכך נגעת לא

י אמרת נו איש חית ידה מצאת על כן לא חלית : ואת

י מי דאגת ומיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת

על לבך הלא אני מחשה ומעולם ואותי לא תיראי :

י אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך : בזעמך

י צילך קבוצוף ואת פלם ישארות יקח הכל והחוסה

י בי ינחל ארץ ויירש חר קרשי : ואמר סלוחסלו פנו

י דרך

pratercaq' רבתי v. 10. עד כאן הפטרת וילך v. 9.

הפטרת יום כפור v. 14. קמץ בוק v. 1. צפיו ק

& reprehensione ductorum eorum, ac ab iis deductorum.

CAP. 57. LVII. Iustorum mortem negligentium.

& idololatiam sceleratam.

quibus poena denunciatur.

latrare. + iter-tentes.

Quia perit, et non (est) qui maneat. Iustus (qui non) super colit, et non misericordias peccatorum collecti sunt in non intelligenti (et non est qui intelligat) quia perit regnum (ab) eo. Veritas persequitur in cubiliis suis, ambulans qui ambulaverit coram eo.

in invitibus.

farosita.

7301 79. + congregacione.

15. In diebus excelsis et habitantibus in domibus excelsis, et habitantibus in domibus excelsis, et habitantibus in domibus excelsis...

כי כה אמר טו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: רם וגשא שמן עד וקרוב שמו מרום וקרוב אשכון ואת

penitenti- bus autem gratia promittitur.

דבא וישפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב

כי לא לעולם אריב ולא לגצח אקצוף בירוה 6

מלפני יעמוף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי 7

ואכהו הסתר ואקצוף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו 8

דאיתי וארפאהו ואנהו ואשלם נחמים לו ולאבליו:

† Sach. 2:13
† Mal. 1:12

בורא נוב שפתים שלום ו שלום לרחוק ולקרוב אמר 9

יהוה ורפאתיו: והרשעים כים נגרשכי השקט לא יוכל כ

† Genum 2 1

ויגרשו מימיו רפש ומיט: אין שלום אמר אלהי 10

לרשעים: קרא בגרון אל-תחשף בשופר א

1. clama in gutturo, ne prohibeas, tanquam tuba scallat vocem tuam, et indice populo meo praevagationem eorum, et dormi. Bahaccol peccata eorum.

CAP. LVIII. Iudaeorum hypocritarum in ieiunio comprehensa.

הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב הטאתם: 11

ואותי יום יום דרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר 12

צדקה עשה ומשפט אלהו לא עזב ישאלוני משפט-

† Pf. 73: 28.

צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו 13

נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם המצאוהפץ וכל-

† Ex. 21: 18.

עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרוף 14

רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: הכזה ה

יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכה באגמן

ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון

6. Nene hoc est ieiunium (sicut) elegit illud: Solvite (sub iugum) collis, et ratione iniquitatis, solvite (sub iugum) iuramentum, jugi, et di- mittite (sub iugum) contritas, liberate omne iugum detrahite exules.

ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע 15

התך אגדות מוטה ושלח לצוצים חפשים וכל מוטה 16

תנתקו: הלוא פרס לזעב לחמד ועניי מרוזים תביא 17

בית כי תראה ערם וכפיתו ומבשרה לא תתעלם: 18

אז יפקע כישחר אורה וארכתה מהרה תצמח והלך 19

לפניה צדקה כבוד יהוה יאמנה: אז תקרא ויהוה יענה 20

תשוע ויאמר הנני אם תסיר מהוכה מוטה שלח אצבע 21

ודבר אנו: ותפק לרעב נפש ונפש נענה משביע ורח 22

תתת ג Zzzz 3

יהצברגש 3. קמץ בזק. 2. קמץ בזק. 20. גיבק. 19.

I I בְּהִשָּׁךְ אוֹרָה וּאֶפְלֹתָהּ בְּצַהֲרִים : וְנִהְיֶה יְהוָה תְּמִיד
 וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁהּ וְעֲצַמְתֶּיהָ יִחְלִיץ וְהָיִית׃ כָּנֹן
 I 2 רֹחַ וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו : וּבָנוּ מִפֶּה
 חֲרֻבוֹת עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר וְדוֹר תִּקְוָמָם וּקְרָא לָהּ גֵּרָר
 I 3 פְּרִץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לְשִׁבְתָּ : אִם תֵּשִׁיב מִשְׁפַּת רִגְלֶךָ
 עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וּקְרָאתָ לְשִׁבְתָּ עֲנֹג לְקָדוֹשׁ
 יְהוָה מִכְּבֹד וּכְבֹדָתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצֶךָ
 I 4 וּדְבַר דְּבַר : אִזּוֹ תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל בְּכוֹתֶיהָ
 אֲרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיהָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבַר : 0
 א הֵן לֹא קָצַרְהָ יְרֵי יְהוָה מְהוֹשִׁיעַ וְלֹא כִבְדָהּ
 2 אֲזַנּוּ מִשְׁמוֹעַ : כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הֵיוּ מְכֻדִילִים בִּינְכֶם
 3 לְבִין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ :
 4 דְּבַר שֶׁקֶר לִשְׁוֹנְכֶם עוֹלָה תִהְיֶה : אִיךְ קָרָא בְּצֹדֵק
 וְאִין נִשְׁפָּט בְּאִמוּנָה בְּטוֹחַ עַל-תְּהוֹ וּדְבַר-שׂוֹא הָרוּ
 ה עֲמַל וְהוֹלִיד אֶזְרָא : בִּי צִי צַפְעוֹנִי בְּקָעוּ וּקְוִי עַל-כִּישׁוֹ אֲרָגוּ
 6 הָאֵבֶל מִבִּי צִיָּהֶם יָמוֹת וְהוֹרָה תִּבְקַע אֶפְעָה : קוֹרִיהֶם
 לֹא יִהְיוּ לְבָגָד וְלֹא יִתְכַסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מִעֲשֵׂיהֶם מִעֲשֵׂי
 7 אֶזְרָא וּפְעַל חֲמָס בְּכַפֵּיהֶם : רַגְלֵיהֶם לְרַע יִרְצוּ וּמְהֵרוּ
 לְשַׁפֵּךְ דָּם נָקִי מִחֲשַׁבְתֵּיהֶם מִחֲשָׁבוֹת אֶזְרָא וְשָׂבַר
 8 בְּמַסְלוֹתֶם : דֶּרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ וְאִין מִשְׁפָּט בְּמַעֲלָתֶם
 נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לָהֶם כֹּל דֶּרֶךְ פֶּה לֹא יָדַע שְׁלוֹם :
 9 עַל-כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיָגוּ צִדְקָה נִקְוָה
 י לְאֹזֶל וְהִנֵּה חִשָּׁה לְנִגְהוֹת בְּאֶפְלוֹת נַחֲלֶךָ : נִגְשָׁשָׁה
 כְּעוֹרִים קִיר וּכְאִין עֵינַיִם נִגְשָׁשָׁה בְּשִׁלְנוּ בְּצַהֲרִים
 I I כְּנִשָּׁה בְּאִשְׁמָנִים כַּמְתִּים : נִהְמָה כְּרִבִּים כָּלְנוּ
 וּכְזִנִּים הִגְרָה נִהְגָה נִקְוָה לְמִשְׁפָּט וְאִין לִישׁוּעָה
 I 2 רָחַקָה מִמֶּנּוּ : כִּי רָבּוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָה וְחַטָּאוֹתֵינוּ
 עֲנָתָה

f aridi-
tatibus

f 13. 22.

f telas,
v. 6
f aranea,
Job, 8, 16.
f v. 5.

f splen-
dore
f palpa-
mus
I I f inter
vivos

ac sabbati-
zandi.

CAP. 58.
LIX.
Causae de-
fertorum hy-
pocritarum
peccata atro-
cia, quae me-
morantur.

Confessio Ec-
clesiae Iud.
publica.

עד כאן הפטרת יום כפור. ibid. יתיר נ' 14. v. 13. חסר ל' 13.

עֲנֵהוּ בְּנֵי כִי־פִשְׁעֵינוּ אֲתָנוּ וְעֹנֵתֵינוּ יִדְעֵנוּם :
 פִּשְׁעֵנוּ וּכְחֹשׁ בְּיָהוּהָ וְנִסּוּג מֵאַחֵר אֱלֹהֵינוּ דְּבַר־עֶשֶׂק 1 3
 וּסְרָה הָרָו וְהִנֵּנוּ מִלֵּב דְּבַר־שֶׁקֶר : וְהִסַּג אַחֹר מִשְׁפָּט 1 4
 וְצִדְקָה מִרְחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־כִשְׁלָה בְּרַחוּב אֶמֶת וּנְכַחָה
 לֹא־תֻכַּל לְבוֹא : וְתֵהִי הָאֶמֶת נִעְדָּרֶת וְסָר מֵרַע טו
 מִשְׁתּוֹלֵל וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט : וַיֵּרָא 1 6
 כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי־אֵין מִפְּגִיעַ וְהוֹשִׁיעַ לוֹ זֶרְעוֹ

quam respicit
 Saluator, &
 foedus gra-
 tiae confir-
 mat,

† horca 1 7 וַיִּצְדַּקְתוּ הֵיא סִמְכַתְּהוּ : וַיִּלְבַּשׂ צִדְקָה כַּשֶּׁרֶן וּכְבוֹעַ
 יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבַּשֵׁת וַיַּעַט כַּמַּעִיל
 † (sicut)
 vestitum 1 8 קִנְיָה : כַּעַל גַּמְלוֹת כַּעַל יְשׁוּלָם חֲמָה לְצִדְדֵי גַמּוּל
 לְאֵיבֵיו לְאֵיִם גַּמּוּל יְשׁוּלָם : וַיִּרְאוּ מִפְּעֶרֶב אֶת־שֵׁם
 יְהוָה וּמִמּוֹרַח שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי־יָבוֹא כְּנֹהַר צַר

20. et veniet ad Zion redemptor
 & redemptor a peccatione
 in Jacob. dixit Dominus
 21. et ego (qui ad altitud) hoc
 dixit Dominus: superius meo quiescit
 super te, et verba mea, quae posui
 in ore tui, non recedent de ore tuo
 et de ore semini tui, dixit Do-
 minus et nunc et super in seculum.
 2. plange illuminari, quae venit lumen
 tuum, et gloriae Domini super te orbe
 3. et iam ecce haec profeta operiet terram
 et caligine populos, et super te operiet Do-
 minus et gloriae eff super te videbitur.
 3. et ambulabit gemitus
 in facie tua, et super in ploratione
 orbe tui.

† a nutti-
 cibus
 appor-
 tantur
 † drama-
 des, Jes.
 2:23.

רוּחַ יְהוָה נִסְסָה בּוֹ : וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשְׁעֵנוּ 2
 כִּי־עֲקֹבֵנָאִם יְהוָה : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה 2 1
 רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַר־אֲשֶׁר־שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא־יָבוֹשׁוּ
 מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרְעָה וּמִפִּי זֶרְעָה אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה
 יִשְׁעֵי עוֹלָם : וְכָבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זֹמַח : כִּי־הִגֵּדָה הַחֶשֶׁךְ יִפְסַח אֲרִיץ
 וְעֲרַפֵּל לְאֵמִים וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֵה
 וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרְךָ וּמַלְכִים לְנֹגַהּ זֹרְעֶיךָ : שְׂאֵי סָבִיב 4: 3
 עֵינָיו וְרָאִי כָל־סִלְסִיף בְּאוֹרְךָ בְּנִיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ
 וּבִגְתִּיךָ עַל־צַד תִּאֲמָנָה : אִם תִּבְרָא וְנִהְרַת וּפְחַד וְרַחֵם ה
 לְבַבְךָ כִּי־יִחַפֵּךְ עָלֶיךָ חֲמוּן יָם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ :
 שְׁפַעַת גַּמְלוֹת תִּכְסֶּךָ בְּכָרִי מִדָּן וְעֵיפָה כָל־סִלְסִיף מִשְׁבָּא 6
 יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשְׂאוּ וְתַחֲלֹת יְהוָה יִבְשְׂרוּ : כָּל־צֶאֱן 7
 קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נִבְיּוֹת יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלוּ עַל־רִצּוֹן
 מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאָרְתִּי אֲפָאֵר : מִי־אֵלֶּה כַּעֲב תַעֲוִיפִינָה 8
 וּכְיֹזֵנִים אֶל־אַרְבַּתֵּיהֶם : כִּי־לִי אֵיִם יִקּוּ וְאֲנִי־זֹרֶת 9
 תְּרִישׁ

CAP. D. LX.
 Excitatioque
 eam, ut lucem
 venientem
 accipiat, & in
 gentes dif-
 fundat, quaru-
 rum sedulitas
 & pietas de-
 feribitur.

פֶּתַח כֶּסֶף 4. הַפְטֵרַת כִּי תָבֵא 1. הַמְרַפָּה 17. v.

מרשיש בראשונה לחביא בניך מרחוק בספסם ויהבם
 אתם לישם יהונה אלהיה ולקרוש ישראל כי פארך :
 וכן בני נכר חומתיה ומלביהם ישרתונה כי בקצפי
 חכיתיה וברצוני רחמתיה : ופתחו שעריך תמיד יומם
 ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלביהם
 נהונים : כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
 והגוים הרב יחרבו : כבוד חלבונן אליך יבוא ברוש
 תדהר ותאשור יחרו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
 אכבד : והלכו אליך שחוח בני מענך והשתחו על
 כפורת רגליך כל מנאציה וקראו לך עיר יהונה ציון
 טו קרוש ישראל : תחת היותך עוובה ושנואה ואין עובר
 ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור : וינקת חלב
 גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהונה מושיעה
 ונאלך אביר יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת
 הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
 האבנים ברזל ושמתי פקדתיך שלום ונגישך צדקה :
 לא ישמע עוד חמס בארצה שר ושבר בגבוליה
 וקראת ישועה חומתיה ושעריך תהלה : לא יהיה
 לך עוד השמש לאור יומם וללנה תירח לא יאיר לך
 והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיה לתפארתך : לא
 יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך
 לאור עולם ושלמו ימי אבליך : ועמד כלם צדיקים
 לעולם יורשו ארץ נצר מטעו מעשה ידו להתפאר :
 חקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה
 בעתה אחישנה :

ff. 119.

non vult occidit yeltra sol tuq
et luna sua non colligetur spica
Depreco ergo tibi in hunc locum
et venientis diei huius huius

Spiritus Domini super me et
populus exivit domus me ad
evangelizandi in omnes terras
misit me ad obligande con-
fitebantur ad praedican-
du carnis liber-
tatem et vichit
apertionem carceri
2. ad praedicande ante ve-
luntatij Domini et diem

Felix Ecclie
fac status,

CAP. 60.
LXI.
Per Melliam
restituendus,
qui hunc in
finem vi. ctus
& missus.

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר עניים
 שלחני לחפש לנשבריי לב לקרא לשבויים דרוו
 ולאסורים פקח קוח : לקרא שנת רצון ליהוה ויום
 נקם

עד כאן הפטרת כי תבא .v. 22. מטעי ק .x. 21.

7 לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם : ואל-
תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה
8 בארץ : נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את-
דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
9 אשר יגעת בו : כי מאספיו יאבלו והללו את יהוה
ומקבציו ישתחו בחצרות קדשי :

viamque prae-
parent ad ex-
cipiendam salu-
tatem in Iesu.

עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו גם על-
העמים : הנה יהוה השמיע אל קצרה הארץ
אמרו לברת ציון הנה ישעה בנה הנה שברו
אתו ופעלתו לפניו : ומראו להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה :

I ecce si audierit ad estham
terra, dicite illam tyrim, ecce
valv tua venient, et ecce naves
quae cum eo, et opus eius ad mare
I 249.

CAP. 63
LXIII
Dialogus inter
Ecclesiam
& Christum
de victoria
contra ho-
stes,

מיוחה בנה מאדום חמוץ בנדים
מבצורה זה הדור בלבשו צעה כרב כחו אני מדבר
2 בצדקה רב להושיע : מדוע אדם ללבושה ובנדיה
3 כדרך בנת פורה דרכתי לבדי ומעמים איך איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על בנדי וכל-
4 מלבושי אגאלתי : כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה :
ה ואביט ואין עוד ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי
6 בחמתי היא סמכתני : ואבוס עמי באפי ואשכרם
7 בחמתי ואוריד לארץ נצחם : חסדי יהוה
אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב-
טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו :
8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע :
9 בכל צרתם ולא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם :
י והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב
I ז הוא נלחם בהם : ויזכר ימי עולם משה עמו איהו
המעלם

f con-
sperfus.
ego loquens in iustitia magis et ver-
tutum.

f torcu-
lar,
Chag.
2: 16.

f Gen.
19: 16.

quam deprae-
dicat Israel,
petitque ar-
denter gra-
tiam, iam
olim exhi-
bitam,

יעד כאן הפטרת נצבים ib. לו ק' v. 9. פתח בסף v. 2.

המעלם מים את רעה צאנו איזה השם בקרבך את רוח
 קדשו : מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
 מפניהם לעשות לו שם עולם : מוליכם בתחמות כפוס
 במדבר לא יבשלו : כבהמה בבקעה תדר רוח יהוה
 תניחנו בן נהנת עמך לעשות לה שם תפארת : הבט
 משמים וראה מזבול קדשה ותפארתה איזה קנאתה
 וגבורתה המון מעידה דוחמיה אלי התאפקו : בראתה
 אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
 יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך : למה תתענו יהוה
 מדרכיה תקשיח לבנו מיראתה שוב למען עבדיך
 שבטי נחלתה : למען ירשו עם קדשה צרינו בוססו
 מקדשה : חינו מעולם לא משלת פם לא נקרא שמך
 עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניה הרים נזלו :
 בקרח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצדיק
 מפניה גוים ורגזו : בעשותה נראות לא נקוה ירדת
 מפניה הרים נזלו : ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
 לא ראתה אלהים וזלתה יעשה למחבה לו : פגעת
 אר שש ועשה צדק בדרכיה ופרוה הן אתה קצבת
 ונחמא בהם עולם ונושע : ונדי כטמא כלנו וכבנר
 עדים כל צדקתינו ונמל כעלה כלנו ועוננו ברוח
 שאנו : ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי
 הסתרת פניה מפני ותמוגנו ביד עונינו : ועתה יהוה
 אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצוינו ומעשה ידך
 כלנו : אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון
 הו הבט נא עמך כלנו : עבי קדשה היו מדבר ציון
 מדבר היתה ירושלם שממה : בית קדשנו ותפארתנו
 אשר הללוה אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדנו
 היה להרפה : העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו

& plenariam liberationem,

6 *Non tam tu pater nostris: quia Abraham
 cognovit nos sed Israel non cognovit
 nos. Tu Dominus pater nostris, redemptor
 nostris: a seculo (c) nomen tuum.
 זכרנו אב. אנוניל*

8 *Indu-
 rabis,
 Job. 39:
 16.*

9 *stipu-
 las.
 7 ebulli-
 sc facit.*

Peccati effectus.

*6. Non scimus ut imundus omnes nos,
 et de iniquitate remotionum omnium
 iustitiae nostrae, et decidimus velut
 folium omnes nos et iniqui men-
 quidatque nos hinc tanquam
 ventus abspulserunt nos.
 7. Jes. xlv. Dominus! raris nostris hinc
 nos luctum, sed tu factor nostris, et
 manus tuas omnes nos.*

CAP. סד
LXIV.
Credentibus
paratam,

licet non me-
reatur listam,

Non tuler

vnde veniam
petit humi-
liter.

CAP. סח LXV.
Dens causas
exponit, cur
gentes rece-
perit, & Iu-
dæos diu ro-
locerit;

א עד־מֵאָד : נִדְרֵשְׁתִּי לְלוֹא שְׂאֵלוֹ נִמְצְאֹתִי
 לֹא בִקְשָׁנִי אֶמְרֹתֵי הַנְּנִי אֶל־נְוִי לֹא־קָרָא בְשִׁמִּי :
 פִּרְשֵׁתִי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹדֵד הַהֹלְכִים הַרְדָּךְ לֹא
 טוֹב אַחֲרַי מִחִשְׁבֹּתֵיהֶם : הָעַם הַמְכַעֲסִים אֹתִי עַל־פְּנֵי
 4 תְּמִיד זְבָחִים בְּגִזּוֹת וּמִקְטָרִים עַל־הַלְבָּנִים : הַיֹּשְׁבִים
 בְּכַבְרִים וּבִנְצוּרִים וְלִינוּ הָאֹכְלִים בְּשַׁר הַחֲזִיר וּפְרֹק
 הַפְּגָלִים כְּלֵיהֶם : הָאֹמְרִים קִרְבֵּי אֵלֶיךָ אֶל־תִּגְשֵׁבֵי כִי
 6 קִרְשֵׁתֶיךָ אֵלֶּה עֵשֶׂן בְּאִפִּי אִשׁ יִקְרַת כָּל־הַיּוֹם : הִנֵּה
 כְּתוּבָה לִפְנֵי לֹא אֲחִישָׁה כִּי אִם־שְׁלַמְתִּי וְשְׁלַמְתִּי עַל־
 7 חִיקָם : עֹנְתִיכֶם וְעֹנֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה
 אֲשֶׁר קָטְרוּ עַל־הַהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חִרְפֵּנִי וּמִדְּתֵי
 8 פְעֻלַּתְם רֵאשֶׁנָּה עַל־חִיקָם : כֹּה אָמַר
 יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יִמְצָא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשְׁכּוֹל וְאָמַר אֶל־
 9 מִשְׁחִיתָהוּ כִּי בִרְכָה בּוֹ כִּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדִי לְבַלְתִּי
 הַשְׁחִית הַכֹּל : וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיְהוּדָה יוֹרֵשׁ
 10 הָרִי וִירֵשׁוּהָ בְּחִירֵי וְעַבְדֵי יִשְׁכְּנוּ־שָׁמָּה : וְהָיָה הַשְּׂרֹן
 לְנוֹה־צֹאן וְעַמֻּק עֶבֶד לְרִבְזֵן בְּקֹר לְעַמִּי אֲשֶׁר דִּרְשׁוּנִי :
 וְאַתֶּם עֹזְבֵי יְהוָה הַשֹּׁכְחִים אֶת־הַר קְדֹשִׁי הַעֲרֹכִים לְגֵד
 11 שְׁלַחַן וְהַמְמַלְאִים לְמַנִּי מִמֶּסֶד : וּמְגִיתִי אֶתְכֶם לְחָרֵב
 וְכֹלְכֶם לְטִבַּח תִּכְרְעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דְּבַר־תִּי
 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הַרֵעַ כְּעִינֵי וּכְאֲשֶׁר לֹא־חִפְצֵתִי
 בְּחַרְתֶּם :

2 Depandi manus meae solum de populo
exclamacione, ampulaz by sign non
3 hoc est pot cogitacione
4

† fru-
strum.

I I Gen.
30:11.
E 2 f Prov.
23:10.

12 לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה עַבְדֵי יֹאכְלוּ
 וְאַתֶּם תִּרְעֹבוּ הִנֵּה עַבְדֵי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ
 14 הִנֵּה עַבְדֵי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּכְשׂוּ : הִנֵּה עַבְדֵי
 יִרְגוּ מִטּוֹב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב וּמִשֹּׁכֵר
 טו רֹחַ תִּלְלִילוּ : וְהִנַּחְתֶּם שְׁמֵכֶם לְשִׁכּוּעָה לְבַחֲרֵי
 וְהִמִּיתֶךָ אֲדַנִּי יְהוָה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֲרַי : אֲשֶׁר
 הַמְתַּכְרֵךְ

אל ק' 7. וומר ק' 4.

suam erigit,
iisque salu-
tem, hosti-
bus vero exi-
tium denun-
ciat.

החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם
 למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו
 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול
 7 לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה
 8 והמליטה זכר: מי שמע בזאת מי ראה כאלה היוחל
 ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
 9 ילדה ציון את-בניה: האני אשביר ולא אוליד ואמר
 יהוה אם אני המוליד ועצרתני אמר אלהיך:
 שמהו את-ירושלם וגילו בה כל-אהביה
 שישו אתה מישו כל-הפתאבלים עליה:
 למען תינקו ושבעתם משר מנחמיה למען תלמזו
 והתענגתם מזיו כבודה: כי-כהו
 אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
 כבוד גוים וינקתם על-צד תנשאו ועל-ברכים
 תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
 4 וברו שלם תנחמו: וראיתם ויש לבכם ועצמותיכם
 פרישא תפרחנה ונודעה יר-יהוה את-עבריו וזעם את-
 5 איביו: כי-הגה יהוה באש יבוא וכסופה מרדכבתיו
 6 להשיב פחמה אפו וגערתו בלהבי-אש: כי באש יהוה
 נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבנו חללי יהוה:
 7 המתקדשים והמטהרים אל-הנגות אחר אחר בתוך
 אכלי בשר החזיר והשקין והעכבר יחדו יספו נאם-
 8 יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-
 9 כל-הגוים והלשונות ובאו וראו את-כבודי: ושמתי בהם
 אות ושלחתי מהם פליטים אל-הגוים תרשיש פול ולוד
 משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא-שמעו
 את-שמעי ולא-ראו את-כבודי והגידו את-כבודי
 כ-בגוים: והביאו את-כל-אחיכם מפל-הגוים: מנחהו
 ליהוה

† Amos
6:3.

† doler

By form. exaltat.

1 † expri-
matis
2 † ex
splendo-
re

3 *Non est quae ualeat lacrimis
blabitus tuum: tu ego con-
solabor uos.*

אחת ק' 17. פתח באתנח 14. v.

¶ super
vercda-
tibus

ליהוה בסוטים וברכב ובצפים ובפרדים ובפררות
 על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני
 ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה : וגם מהם 1
 אקח לכהנים ללוים אמר יהוה : כי כאשר השמים 2
 החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני
 נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי חדש 3
 בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
 לפני אמר יהוה : ויצאו וראו כלגרי האנשים הפשעים 4
 בימי תולעתם לא תמות ואישם לא תכבה והיו הראו
 לכל בשר : והיה מדי חדש

24) Repudians et violenter
 aduersa prava
 caritatem in me : quia ueritas
 eorum non motest
 et igni eorum non
 est iniquitas, et erunt rauca
 omni carni .

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים
 וחמשה . ברית ניהח ארצה סימן . וחציו . כי אם שם
 אדיר . וסדריו כל . והיה יי למלך על כל הארץ סימן .

a) Ez. 10: 4r. b) cap. 33: 2r. c) Zach. 14: 9.

d) v. 2. Reg.
in fine.

חוק ונתחוק

דברי